

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาของปัญหาและปัญหา

อิสลามคือศาสนาที่ถูกกำหนดโดยอัลลอฮ์ ﷻ เพื่อเป็นศาสนาเพียงหนึ่งเดียว และอัลกุรอานเป็นศาสนแห่งอัลลอฮ์ ﷻ ที่ประทานลงมาควบคุมกับอิสลามเพื่อเป็นธรรมนูญ อันนิรันดร์แก่มวลมนุษย์ที่อัลลอฮ์ทรงคุ้มครองและพิทักษ์รักษาจากการเปลี่ยนแปลง ตัดทอน และต่อเติมใดๆ ทั้งสิ้น กอปรกับเป็นมูอฺญาซาด¹ สำคัญที่แสดงถึงความมหัศจรรย์ แห่งพระองค์ อัลลอฮ์ ﷻ ที่ประทานแก่ท่านนบีมุหัมมัด ﷺ เพื่อยืนยันถึงความสัจจริงแห่งศาสนาอิสลาม และทำทายเป็นอาหารับในยุคนั้นที่ชานาญและลึกซึ้งทางภาษา และสำนวนโวหารเป็นอย่างมาก กล่าวคือ อัลกุรอานเป็นคัมภีร์ที่ไม่มีมนุษย์คนใด สามารถประพันธ์และเรียบเรียงเท่าเทียมได้แม้เพียงหนึ่งประโยคที่สั้นๆ ไม่ว่าในด้านความไพเราะ การใช้วิธีการทางภาษา สำนวนโวหาร และความเรียงประโยค ทั้งๆ ที่ชาวอาหรับ ในศตวรรษที่ 7 นั้นมีความชานาญ ทางด้านการใช้ภาษาอาหรับ และการประพันธ์เป็นอย่างมากและเก่งกาจในเชิงกวีนิพนธ์ได้ เป็นอย่างดีก็ตาม แต่พวกเขาก็ไม่สามารถสนองการทำทายนั้นได้อย่างสิ้นเชิง อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿ وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّمَّنْهُ ۚ

وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٣﴾

(سورة البقرة: 23)

ความว่า “และหากปรากฏว่าพวกเจ้าอยู่ในความคลางแคลงใจใดๆ จากสิ่ง (อัลกุรอาน) ที่เราได้ให้ลงมาแก่บ่าวของเรา (นบีมุหัมมัด) แล้ว ก็จงนำมาสักสุเราะฮ์หนึ่งเยี่ยงสิ่งนั้น และจงเชิญชวนผู้ที่อยู่ในหมู่พวกเจ้าอื่นจากอัลลอฮ์ หากพวกเจ้าเป็นผู้พูดจริง”

(สุเราะฮ์อัลบะเกาะเราะฮ์: 23)

¹ ปาฏิหาริย์แห่งการประทานของอัลลอฮ์ ﷻ คือบรรดาเราะฮ์สุลเพื่อทำทายเป็นมนุษย์ชาติในสมัยนั้นๆ และอัลกุรอานเป็นปาฏิหาริย์ถาวรที่อัลลอฮ์ประทานแก่นบีมุหัมมัดโดยเฉพาะ

อัลกุรอานเป็นสารานที่อัลลอฮฺ ﷻ ทรงประทานมาเป็นทางนำแก่มนุษยชาติ โดยมีเนื้อหาครอบคลุมในทุกๆ เรื่อง ทั้งทางโลกและทางธรรม ไม่ว่าจะเป็น ด้านหลักศรัทธา การปฏิบัติศาสนกิจ การปฏิสัมพันธ์ระหว่างมวลมนุษยชาติ จรรยาบรรณ บทบัญญัติต่างๆ ประวัติศาสตร์ รวมถึงศาสตร์ทุกแขนง การตักเตือนสู่สิ่งดี การห้ามปรามในสิ่งที่ไม่ดี และการชี้ทางนำที่ถูกต้อง เป็นคัมภีร์ที่ถูกประทานแก่ท่านนบีมุหัมมัด ﷺ ผู้อ่านหนังสือไม่ออก เขียนหนังสือไม่ได้ แต่ได้ใช้รศมีแห่งอัลกุรอานในการเผยแพร่อิสลามแก่ชนชาติอาหรับและชนชาติอื่นๆ และในกาลต่อมาอิสลามได้กระจายไปทั่วทุกภูมิภาคของโลก ซึ่งด้วยคุณลักษณะเด่นของท่านนบีมุหัมมัด ﷺ ที่อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ ถือเป็นความมหัศจรรย์อย่างหนึ่งที่ทำทนายผู้ที่ปฏิเสธการศรัทธาต่อการเป็นศาสนทูตของท่าน และสามารถลบคำครหาที่กล่าวหาว่าท่านเป็นผู้ประพันธ์อัลกุรอานขึ้นมาเอง

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงประทานบรรดาเราะฮ์ลุลแก่มวลมนุษยชาตินั้นเพื่อเป็นมูอฺญิฮาดและเป็นหลักฐานยืนยันถึงการเป็นนบีมุหัมมัด ﷺ ซึ่งมูอฺญิฮาดเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อมันสอดคล้องกับสภาพการณ์ของหมู่ชนนั้นๆ เพื่อยืนยันถึงการท้าทายและเป็นหลักฐานที่มั่นคง จนกว่ากลุ่มชนนั้นยอมจำนนต่ออัลกุรอาน (Ahmad Saiyid Muhammad ‘Ammār, 1998: 21)

วิชาการหลากหลายแขนงที่ได้บันทึกไว้ในอัลกุรอานนั้น เพื่อเชิญชวนให้มนุษย์มีความศรัทธาต่ออัลลอฮฺ ﷻ อายะฮ์อัลกุรอานหลายๆ อายะฮ์ได้เรียกร้องให้มนุษย์หันมาพิจารณาเรื่องการที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้ทรงสร้างมนุษย์ มีการย้ำเตือนหลายครั้งว่า มนุษยชาตินี้เกิดขึ้นมาได้อย่างไร ได้ผ่านขั้นตอนต่างๆ อะไรบ้าง และหัวใจสำคัญของเรื่องนี้ คืออัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ ﴿٥٧﴾ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ ﴿٥٨﴾ أَلَمْ نَسْأَلْكُمْ

مَخْلُوقِينَ أَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ ﴿٥٩﴾ ﴾

(سورة الواقعة: 57-59)

ความว่า “เรานั้นได้สร้างพวกเจ้าขึ้นมา โฉนดแล้วพวกเจ้าจึงไม่เชื่อ (ในวันฟื้นคืนชีพ) พวกเจ้าเห็นสิ่งที่พวกเจ้าหลังออกมา (น้ำอสุจิ) แล้วมิใช่หรือ? พวกเจ้าสร้างมันขึ้นมา หรือว่าเราเป็นผู้สร้าง”

(สุเราะฮ์อัลวาเกอะฮ์: 57-59)

ในเรื่องเกี่ยวกับการสร้างมนุษย์และความมหัศจรรย์แห่งการสร้างนั้น อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสไว้ในอายะฮ์อื่นๆ อีกหลายอายะฮ์ด้วยกัน บางอายะฮ์พระองค์ได้กล่าวถึงอย่างละเอียดมากและลึกซึ้งเกินกว่าที่ใครก็ตามที่มีชีวิตในช่วงเวลาเมื่อ 1,400 กว่าปีที่ผ่านมามีความรู้และเข้าใจได้ ดังตัวอย่างต่อไปนี้ (Harun Yahya (Punyakorn): 48)

1. มนุษย์ไม่ได้ถูกสร้างขึ้นมาจากน้ำอสุจิทั้งหมด หากแต่เกิดมาจากส่วนเล็กๆ (ตัวอสุจิ) ส่วนเดียวของมันเท่านั้น
2. ฝ่ายชายจะเป็นผู้กำหนดเพศของทารก
3. ตัวอ่อนของมนุษย์ (Embryo) หรือไข่ที่ได้รับการปฏิสนธิแล้ว จะเกาะติดกับผนังด้านในมดลูกของมารดาเหมือนกับตัวปลิง
4. ตัวอ่อนจะพัฒนาขึ้น 3 ขั้นตอนในความมืดของมดลูกของมารดา

บรรดาผู้คนที่ใช้ชีวิตอยู่ในช่วงเวลาที่อัลกุรอานได้ถูกประทานลงมานั้น รู้ว่าองค์ประกอบพื้นฐานของการกำเนิดของมนุษย์นั้นเกี่ยวข้องกับน้ำอสุจิที่หลั่งออกมาเมื่อมีเพศสัมพันธ์ และความเป็นจริงที่ว่า ทารกจะคลอดออกมาหลังจากอยู่ในครรภ์มารดาเป็นระยะเวลาเก้าเดือน โดยปรกตินั้น เป็นที่รู้กันอย่างชัดเจน โดยไม่ต้องมีการค้นหาข้อมูลเพิ่มเติมใดๆ แต่ทว่าเรื่องต่างๆ ตามขั้นตอนที่ได้กล่าวมาข้างต้น เป็นความรู้ซึ่งเกินกว่าที่ผู้คนในสมัยนั้นจะเข้าใจได้ และเพิ่งมีการค้นพบด้วยวิชาการทางวิทยาศาสตร์ในศตวรรษที่ 19 นี้เอง กล่าวโดยสรุปว่า การเจริญเติบโตของมนุษย์ในครรภ์มารดา ซึ่งได้ระบุอยู่ในอัลกุรอานนั้น สอดคล้องตรงกันทุกประการกับความเป็นจริงทางวิทยาศาสตร์ที่มีการค้นพบ

อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสไว้ในอัลกุรอานสุเราะฮ์อ์ซซุหม์ว่า มนุษย์ถูกสร้างขึ้นในครรภ์มารดาตามกระบวนการสามขั้นตอน

﴿ خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنْهَا
الْأَنْعَامَ ثَمَّ نَبِيَّةَ أَزْوَاجٍ يَخْلُقَكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِنْ بَعْدِ
خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
فَإِنِّي نَصْرَفُونَ ﴿٦﴾

(سورة الزمر: 6)

ความว่า “พระองค์ทรงสร้างพวกเจ้าจากชีวิตหนึ่ง แล้วจากชีวิตนั้นทรงทำให้เป็นของคู่ครองของมัน และทรงประทานปลุสตัด์

แปดตัวเป็นคู่แก่พวกเจ้า พระองค์ทรงสร้างพวกเจ้าในครรภ์ของมารดาพวกเจ้า เป็นการบังเกิดครั้งแรกแล้วครั้งเล่าอยู่ในความมืดสามชั้นนั่น คือ อัลลอฮ์ พระเจ้าของพวกเจ้า พระอำนาจเป็นสิทธิของพระองค์ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่เที่ยงแท้ นอกจากพระองค์ แล้วทำไมพวกเจ้าจึงผินหน้าไปทางอื่น?”

(สุเราะฮ์ซุหมัร: 6)

จากอายะฮ์ข้างต้นกล่าวไว้ว่า มนุษย์จะถูกสร้างขึ้นภายในครรภ์ของมารดาจาก 3 ขั้นตอนที่แตกต่างกัน ชีววิทยาสสมัยใหม่ได้ยืนยันแล้วว่า การเจริญเติบโตของตัวอ่อนของทารกในครรภ์มารดานั้น แบ่งออกเป็น 3 ระยะด้วยกัน ปัจจุบันวิชานี้เป็นพื้นฐานของความรู้เบื้องต้นในหนังสืออ้างอิงบางเล่มที่ใช้ในการเรียนในคณะแพทยศาสตร์ ตัวอย่างเช่น หนังสือ Basic Human Embryology² ซึ่งเป็นหนังสืออ้างอิงเบื้องต้นของการศึกษาวิชาวิทยาเอ็มไบรโอ ได้กล่าวถึงข้อเท็จจริงในเรื่องนี้ว่า “ชีวิตในมดลูกนั้นมี 3 ระยะคือ Pre-Embryonic (ระยะก่อนเป็นตัวอ่อน) ในช่วงแรกใช้เวลาสองสัปดาห์ครึ่ง Embryonic (ระยะที่เป็นตัวอ่อน) คือเวลาหลังจากช่วงแรกไปจนถึงสิ้นสุดสัปดาห์ที่ 8 และ Fetus (ระยะทารกในครรภ์) นับตั้งแต่หลังสัปดาห์ที่ 8 ไปจนถึงช่วงที่มีการเจ็บท้องเพื่อคลอดบุตร

ทั้ง 3 ระยะนี้ ได้บอกถึงขั้นตอนการเจริญเติบโตที่แตกต่างกันของทารกในครรภ์ ลักษณะพัฒนาการในแต่ละขั้นตอนดังกล่าวนี้สามารถอธิบายโดยย่อได้ดังนี้

Pre-Embryonic Stage (ระยะก่อนเป็นตัวอ่อน) ในช่วงแรกนี้ ไซโกต (เซลล์เดี่ยวที่เกิดจากไข่ที่ได้รับการผสมแล้ว) จะเจริญเติบโตโดยการแบ่งตัว จนกลายเป็นกลุ่มของเซลล์กลุ่มหนึ่ง ซึ่งจะฝังตัวติดกับผนังของมดลูก เซลล์เหล่านี้ได้จัดเรียงตัวเองเป็น 3 ชั้น พร้อมๆ กับการแบ่งตัวอย่างต่อเนื่อง

Embryonic Stage (ระยะที่เป็นตัวอ่อน) ช่วงที่ 2 ใช้เวลาประมาณ 5 สัปดาห์ครึ่ง ทารกซึ่งเรียกว่า ตัวอ่อน (Embryo) ในช่วงนี้ อวัยวะต่างๆ และระบบพื้นฐานของร่างกาย เริ่มที่จะปรากฏให้เห็นชัดขึ้นในระหว่างชั้นของเซลล์

² ผู้แต่งคือวิลเลียม เจมส์ ลาร์เซน (William James Larsen)

Fetus Stage (ระยะทารกในครรภ์) จากช่วงเวลานี้เป็นต้นไป ตัวอ่อน (Embryo) เรียกว่า Fetus (ทารกในครรภ์) ช่วงนี้เริ่มจากหลังสัปดาห์ที่ 8 ของการตั้งครรภ์ ไปจนถึงนาทีที่คลอดออกมา ลักษณะเด่นของการเจริญเติบโตในระยะนี้คือ ลักษณะของทารกในครรภ์ (Fetus) จะดูเหมือนกับร่างกายที่สมบูรณ์ทุกอย่าง ทั้งใบหน้า มือ และเท้า แม่จะมีขนาดแค่ 3 เซนติเมตรในตอนแรก แต่อวัยวะต่างๆก็ได้ปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจนแล้ว ช่วงระยะนี้ใช้เวลาประมาณ 30 สัปดาห์ และมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องไปจนกระทั่งคลอดออกมา (Harun Yahya (Punyakorn), n.d.: 63)

ข้อมูลการเจริญเติบโตภายในครรภ์มารดานั้น เพิ่งจะเป็นที่รับรู้อย่างกว้างขวางจากการผ่าตัดด้วยกล้องจุลทรรศน์ขนาดเล็กที่มีความสามารถสูงเท่านั้น จึงเหมือนกับข้อเท็จจริงทางวิทยาศาสตร์อีกมากมาย ที่อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสไว้ก่อนหน้าแล้วในอัลกุรอาน และเป็นความจริงที่ข้อมูลต่างๆ เหล่านั้นมีรายละเอียดลึกซึ้ง และมีความถูกต้องแม่นยำ ตั้งแต่ในยุคที่ผู้คนแทบจะไม่มีความรู้ในเรื่องแพทยศาสตร์นั้นเลย ซึ่งเป็นหลักฐานชัดเจนที่พิสูจน์ได้ว่าอัลกุรอานนั้น ไม่ได้เป็นคำกล่าวของมนุษย์ หากแต่เป็นพระดำรัสของอัลลอฮ์ ﷻ เท่านั้น

1.2 อัลกุรอาน อัลหะดีษ และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.2.1 อัลกุรอานและอัลหะดีษ

หัวข้อวิทยานิพนธ์นี้เกี่ยวข้องกับอัลกุรอานเป็นการเฉพาะ จึงขอแยกรายละเอียดเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับอัลกุรอานและอัลหะดีษดังนี้

1.2.1.1 ปฐมกำเนิดสิ่งมีชีวิต

อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَنَّهُمَا
وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلِّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ﴾

(سورة الأنبياء: 30)

ความว่า “และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเหล่านั้นไม่เห็นดอกหรือว่า แท้จริงชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินนั้น แต่ก่อนนี้รวม

ติดเป็นอันเดียวกัน แล้วเราได้แยกมันทั้งสองออกจากกัน และเราได้ทำให้ทุกสิ่งมีชีวิตมาจากน้ำ ดังนั้นพวกเขาจะยังไม่ศรัทธาอีกหรือ”

(สุเราะฮ์อัลอันบิยาฮ์: 30)

ท่านเราะฮ์ฎูล ﷺ ได้กล่าวว่า

((قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: كُلُّ شَيْءٍ خُلِقَ مِنْ مَاءٍ ...))

(أخرجه أحمد: 7591)

ความว่า ท่านเราะฮ์ฎูล ﷺ ได้ตรัสว่า “ทุกสิ่งทุกอย่างถูกสร้างมาจากน้ำ...”

(บันทึกโดย Ahmad, 2001: 7591)

1.2.1.2 กำเนิดมนุษย์

และอัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า

﴿ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن تُرَابٍ ... ﴾

(سورة الحج: 5)

ความว่า “โอ้ มนุษย์เอ๋ย! หากพวกเจ้ายังอยู่ในการสงสัยแคลงใจ เกี่ยวกับการฟื้นคืนชีพแล้วไซ้ร้ แท้จริงเราได้บังเกิดพวกเจ้าจากดิน...”

(สุเราะฮ์อัลฮัจญ์: 5)

และอัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า

﴿ الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ، وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِن طِينٍ ﴾

(سورة السجدة: 7)

ความว่า “ผู้ทรงทำให้ทุกสิ่งทีพระองค์ทรงสร้างมันให้ดีงาม และพระองค์ทรงเริ่มการสร้างมนุษย์จากดิน”

(สุเราะฮ์อัลซัจญะฮ์: 7)

และอัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า

﴿ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِّنْ طِينٍ ﴿١٢﴾ ﴾

(سورة المؤمنون: 12)

ความว่า “และขอสาบานว่า แน่نونเราได้สร้างมนุษย์มาจาก
ธาตุแท้ของดิน”

(สุเราะฮ์อัลมุมีนูน: 12)

และอัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า

﴿ فَاسْتَفْتِهِمْ أَهْمْ أَوْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ مَنِ خَلَقْنَا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ لَّازِبٍ ﴿١١﴾ ﴾

(سورة الصافات: 11)

ความว่า “เจ้าจงถามพวกเขา (บรรดาผู้ปฏิเสธการพินคืนชีพ)
ซิว่า พวกเขามีความแข็งแกร่งยิ่งในสิ่งที่ถูกสร้างมากระนั้น
หรือ? หรือว่าสิ่งที่เราได้สร้างมันมา (แข็งแกร่งยิ่งกว่า)
แท้จริงเราได้สร้างพวกเขามาจากดินเหนียว”

(สุเราะฮ์อัศศอฟฟาต: 11)

และอัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า

﴿ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِّنْ حَمَإٍ مَّسْنُونٍ ﴿٢٦﴾ ﴾

(سورة الحجر: 26)

ความว่า “และโดยแน่อน เราได้สร้างมนุษย์จากดินแห้ง
จากดินดำเป็นนม”

(สุเราะฮ์อัลหิจญรฺ: 26)

และอัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า

﴿ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ ﴿١٤﴾ ﴾

(سورة الرحمن: 14)

ความว่า “พระองค์ทรงสร้างมนุษย์จากดินเหนียวมีเสียงเช่น
เครื่องปั้นดินเผา”

(สุเราะฮ์อิรเราะฮฺมาน: 14)

และอัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า

﴿وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ﴿١٧﴾﴾

(سورة نوح: 17)

ความว่า “และอัลลอฮฺทรงบังเกิดพวกท่านจากแผ่นดินดังเช่นพืชผัก”

(สุเราะฮฺนูหฺ: 17)

ท่านเราะสูล ﷺ ได้กล่าวว่า

((قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنَّ اللَّهَ خَلَقَ آدَمَ مِنْ قَبْضَةٍ قَبْضَهَا مِنْ جَمِيعِ الْأَرْضِ (...))

(رواه الترمذي: 2955 وأبو داود: 4693)

ความว่า “แท้จริงอัลลอฮฺได้สร้างนบีมอดัมขึ้นมานั้นจากหนึ่งกำดินที่ได้จากทุกส่วนของแผ่นดิน....”

(รายงานโดย al-Tirmiziy, 1998:2955 และ Abu daūd, n.d.: 4693)

1.2.1.3 การสร้างมนุษย์อย่างมีลำดับขั้นตอน

อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสไว้ในอัลกุรอานหลายที่ด้วยกัน เช่น

﴿مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا ﴿١٣﴾ وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ﴿١٤﴾﴾

(سورة نوح: 13-14)

ความว่า “ทำไมพวกท่านจึงไม่สำนึกถึงความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮฺ และโดยแน่นอน พระองค์ทรงสร้างพวกท่านตามลำดับขั้นตอน”

(สุเราะฮฺนูหฺ: 13 – 14)

และอัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า

﴿خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنْ الْأَنْعَامِ ثَمَنِيَّةً أَزْوَاجًا يَخْلُقُكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتٍ

ثَلَاثٌ ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَانِ تُصِرُّونَ ﴿٦﴾

(سورة الزمر: 6)

ความว่า “พระองค์ทรงสร้างพวกเจ้าจากชีวิตหนึ่ง แล้วจากชีวิตนั้นทรงทำให้เป็นของคู่ครองของมัน และทรงประทานปศุสัตว์แปดตัวเป็นคู่แก่พวกเจ้า พระองค์ทรงสร้างพวกเจ้าในครรภ์ของมารดาพวกเจ้า เป็นการบังเกิดครั้งแล้วครั้งเล่า อยู่ในความมืดสามชั้น นั่นคืออัลลอฮ์พระเจ้าของพวกเจ้า พระอานาจเป็นสิทธิของพระองค์ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่เที่ยงแท้ออกจากพระองค์ แล้วทำไมพวกเจ้าจึงผินหน้าไปทางอื่น”

(สุเราะฮ์ซุหมัร: 6)

1.2.1.4 กำเนิดมนุษย์จากน้ำอสุจิ

อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ﴿٥﴾ خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ ﴿٦﴾ يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ ﴿٧﴾﴾

(سورة الطارق: 5-7)

ความว่า “ดังนั้นมนุษย์จงไตร่ตรองดูซิว่าเขาถูกบังเกิดมาจากอะไร? เขาถูกบังเกิดมาจากน้ำที่พุ่งออกมา มันออกมาจากกระดูกสันหลัง (ของชาย) และกระดูกหน้าอก (ของหญิง)”

(สุเราะฮ์อัฏฏอริก: 5-7)

และอัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า

﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا أَن تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ ﴿١٧٢﴾﴾

(سورة الأعراف: 172)

ความว่า “และจงรำลึกขณะที่พระเจ้าของเจ้าได้เอาจากลูกหลานของอาดัม ซึ่งลูกๆ ของพวกเขาจากหลังของพวกเขา

และให้พวกเขายืนยันแก่ตัวของเขาเอง (โดยตอบคำถามที่ว่า) ข้ามิใช่พระเจ้าของพวกเขาเจ้าดอกหรือ? พวกเขาถือว่าข้าใช่ขอรับ พวกข้าพระองค์ขอยืนยัน (มิฉนั้น) พวกเจ้าจะกล่าวในวันกิยามะฮฺว่า แท้จริงพวกข้าพระองค์ไม่รู้เรื่องเกี่ยวกับเรื่องนี้”

(สุเราะฮฺอัลอะฮฺรอฟ: 172)

และอัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า

﴿ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَجَدٍ وَطَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنَسَاءً ۗ وَأَتَقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ ۗ وَالْأَرْحَامَ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ۝١﴾

(سورة النساء: 1)

ความว่า “ โอ้มนุษยชาติทั้งหลาย! จงยำเกรงพระเจ้าของพวกเขาเจ้าที่ได้บังเกิดพวกเจ้ามาจากชีวิตหนึ่ง และได้ทรงบังเกิดจากชีวิตนั้นซึ่งคู่ครองของเขา และได้ทรงให้แพร่สะพัดไปจากทั้งสองนั้น ซึ่งบรรดาชายและบรรดาหญิงอันมากมาย และจงยำเกรงอัลลอฮฺที่พวกเขาต่างขอกัน ด้วยพระองค์ และพึงรักษาเครือญาติ แท้จริงอัลลอฮฺทรงสอดส่องดูพวกเขาอยู่เสมอ”

(สุเราะฮฺอันนิสาฮ์: 1)

และอัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า

﴿ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا ۗ إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتَقَىٰكُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ۝١٣﴾

(سورة الحجرات: 13)

ความว่า “ โอ้มนุษยชาติทั้งหลาย แท้จริงเราได้สร้างพวกเขาเจ้าจากเพศชาย และเพศหญิง และเราได้ให้พวกเขาแยกเป็นเผ่า และตระกูลเพื่อจะได้รู้จักกัน แท้จริงผู้ที่มีเกียรติยิ่งในหมู่

พวกเจ้า ณ ที่อัลลอฮ์นั้น คือผู้ที่มีความยำเกรงยิ่งในหมู่พวก
เจ้า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้อย่างละเอียดถี่ถ้วน”

(สุเราะฮ์อัลหุญรอต: 13)

มีรายงานจากท่านเราะฮ์ลุล   ว่า

((عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: جَاءَتْ أُمَّ سَلِيمٍ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ
فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحِبُّ مِنَ الْحَقِّ، فَهَلْ عَلَى
الْمَرْأَةِ مِنْ غُسْلِ إِذَا احْتَلَمَتْ؟ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
(إِذَا رَأَتْ الْمَاءَ)) فَعَطَّتْ أُمَّ سَلَمَةَ، تَعْنِي وَجْهَهَا، وَقَالَتْ: يَا
رَسُولَ اللَّهِ أَوْتَحْتَلِمُ الْمَرْأَةُ؟ قَالَ: ((نَعَمْ، تَرِبَتْ يَمِينُكَ، فَبِمَ
يُشَبِّهُهَا وَلَدُهَا))

(أخرجه البخاري: 127 و مسلم: 471)

ความว่า “ รายงานจากอุมมุ สะละมะฮฺ ว่า อุมมุสลัยมฺได้ไป
หาท่านเราะฮ์ลุล   แล้วได้พูดขึ้นว่า“โอ้ท่านเราะฮ์ลุล  
แท้จริงพระองค์อัลลอฮ์ มิทรงละอายต่ออัชชะรอม เช่นนั้นแล้ว
สตรีจะต้องอาบน้ำชะฮฺหรือไม่หากนางเกิดฝันเปียก?”
ท่านนบี   ตอบว่า “(แน่นอน) หากนางเห็นน้ำของนาง”
ทันใดนั้นอุมมุสะละมะฮฺจึงปิดหน้าของนางทันที (เนื่องจาก
นางอายต่อคำตอบของท่านนบี) แล้วนางจึงถามต่ออีกว่า
“โอ้ท่านศาสนทูตของอัลลอฮ์ สตรีมีการฝัน (เปียก) ด้วย
หรือ?” ท่านนบี   ตอบว่า “ถูกต้องแล้ว มิเช่นนั้น ลูกของ
สตรีท่านนั้นจะมีใบหน้าละม้ายคล้ายนางได้อย่างไรกัน”

(รายงาน โดย al-Bukhariy, 1996:127 และ Muslim, n.d.:471)

มีรายงานจากท่านเราะฮ์ลุล   ว่า

((عَنْ ثَوْبَانَ مَوْلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : مَاءُ الرَّجُلِ
أَبْيَضُ، وَمَاءُ الْمَرْأَةِ أَصْفَرُ، فَإِذَا اجْتَمَعَا، فَعَلَا مَنِيَّ الرَّجُلِ مَنِيَّ
الْمَرْأَةِ، أَذْكَرَا بِإِذْنِ اللَّهِ، وَإِذَا عَلَا مَنِيَّ الْمَرْأَةِ مَنِيَّ الرَّجُلِ، آتْنَا
بِإِذْنِ اللَّهِ))

(رواه مسلم: 315)

ความว่า “ รายงานจากเยาบาน คนรับใช้ท่านเราะสูล ﷺ ท่านเราะสูล ﷺ ได้กล่าวว่า “ น้ำของผู้ชายมีสีขาวและน้ำของผู้หญิงจะมีสีเหลืองและเมื่อผสมกันแล้ว เมื่อน้ำฝ่ายชายเหนือกว่าก็จะเกิดเป็นเพศชายด้วยความประสงค์ของอัลลอฮ์ และเมื่อน้ำฝ่ายหญิงเหนือกว่าก็จะเกิดเป็นเพศหญิงด้วยความประสงค์ของอัลลอฮ์เช่นกัน”

(รายงาน โดย Muslim, n.d.: 315)

มีรายงานจากท่านเราะสูล ﷺ อีกว่า

((قال رسول الله ﷺ: إِنَّ مَاءَ الرَّجُلِ غَلِيظٌ أبيضٌ وَمَاءَ الْمَرْأَةِ رَقِيقٌ أَصْفَرٌ فَمِنْ أَيِّهِمَا عَلَا أَوْ سَبَقَ يَكُونُ مِنْهُ الشَّبَهُ))

(رواه مسلم: 469)

ความว่า “ท่านเราะสูล ﷺ ได้กล่าวว่า “แท้จริงแล้วน้ำของผู้ชายจะขุ่นมีสีขาว และน้ำของผู้หญิงจะใสมีสีเหลือง แล้วระหว่างน้ำของทั้งสอง ฝ่ายใดเหนือกว่ากัน ย่อมจะมีลักษณะรูปร่างเหมือนกับฝ่ายนั้น”

(รายงาน โดย Muslim, n.d.: 469)

1.2.1.5 หยดหนึ่งจากน้ำอสุจิ

อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ أَلَمْ يَكُنْ مِنْ مَاءٍ مِثْرٍ ﴾ (37)

(سورة القيامة: 37)

ความว่า “เขาไม่ได้เป็นน้ำเชื้อหยดหนึ่งจากน้ำอสุจิที่ถูกพุ่งออกมา กระนั้นหรือ?”

(สุเราะฮ์อัลกิยามะฮ์: 37)

และอัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า

﴿ تَرَجَعَلَ نَسْلُهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِّنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ ﴾ (8)

(سورة السجدة: 8)

ความว่า “แล้วทรงให้การสืบตระกูล ของมนุษย์มาจากน้ำ (อสุจิ) อันไร้ค่า”

(สุเราะฮ์อัชชะญดะฮ์: 8)

มีรายงานจากท่านเราะซูล ﷺ อีกว่า

((قال رسول الله ﷺ: مَا مِنْ كُلِّ الْمَاءِ يَكُونُ الْوَلَدُ...))

(رواه مسلم: 2605)

ความว่า “มิใช่ว่าน้ำ (อสุจิ) ทั้งหมดนั้นสามารถเกิด เป็นทารกได้...”

(รายงานโดย Muslim, n.d.: 2605)

1.2.1.6 การฟั่นักของอสุจิ

อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَّذْكُورًا ۝١﴾

(سورة الإنسان: 1)

ความว่า “แน่นอนกาลเวลาที่ยาวนานได้เกิดขึ้นแก่มนุษย์ เมื่อเขามีได้เป็นสิ่งที่ถูกกล่าวถึงเลย”

(สุเราะฮ์ฮุอัลอินซาน: 1)

และอัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า

﴿ وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ مِّن نَّفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ وَمُسْتَوْدَعٌ قَدْ فَضَّلْنَا

الْآبَتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ ۝٩٨﴾

(سورة الأنعام: 98)

ความว่า “และพระองค์คือ ผู้ที่ทรงให้พวกเจ้าเกิดขึ้นจากชีวิต หนึ่ง โดยให้มีที่พัก และให้มีที่ฝาก แน่แน่นอนเราได้แจกแจง โองการทั้งหลายไว้แล้ว สำหรับกลุ่มชนที่เข้าใจ”

(สุเราะฮ์ฮุอัลอันอาม: 98)

1.2.1.7 หยดน้ำหรือน้ำเชื้อที่ผสมกัน

อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿٢﴾﴾

(سورة الإنسان: 2)

ความว่า “แท้จริงเราได้สร้างมนุษย์จากน้ำเชื้อผสมหยดหนึ่ง เพื่อเราได้ทดสอบเขา ดังนั้นเราจึงทำให้เขาเป็นผู้ได้ยิน เป็นผู้ได้เห็น”

(สุเราะฮ์อัลอินซาน: 2)

และอัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า

﴿وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَصِهْرًا وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا ﴿٥٤﴾﴾

(سورة الفرقان: 54)

ความว่า “และพระองค์คือผู้ทรงบังเกิดมนุษย์จากน้ำ (อสุจิ) และทรงทำให้มีเชื้อสายและเครือญาติและพระเจ้าของเจ้านั้นเป็นผู้ทรงอนุภาพ”

(สุเราะฮ์อัลฟุรกอน: 54)

และอัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า

﴿قُلْ لِلَّهِ الْإِنْسَانُ مَا أَكْفَرَهُ ﴿١٧﴾ مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ ﴿١٨﴾ مِنْ نُطْفَةٍ خَلَقَهُ ﴿١٩﴾﴾

﴿فَقَدَرَهُ ﴿١٩﴾﴾

(سورة عبس: 17-19)

ความว่า “มนุษย์นั้นถูกสังหารเสียก็ดี เขาช่างเนรคุณเสียนี้กระไร จากสิ่งใดเล่าพระองค์ทรงบังเกิดเขา มา? จากเชื้ออสุจิหยดหนึ่ง พระองค์ทรงบังเกิดเขา แล้วก็กำหนดสถานะแก่เขา”

(สุเราะฮ์อะบะสะ: 17-19)

มีรายงานจากท่านเราะซูล ﷺ อีกว่า

((عَنْ مَالِكِ بْنِ الْحُوَيْرِثِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: إِذَا أَرَادَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى أَنْ يَخْلُقَ التَّسْمَةَ، فَجَامَعَ الرَّجُلُ الْمَرْأَةَ، طَارَ مَاؤُهُ فِي

ความว่า “และจากทุกๆ สิ่งนั้น เราได้สร้าง (มัน) ขึ้นเป็นคู่ๆ เพื่อ
พวกเขาจะได้ใคร่ครวญ”

(สุเราะฮ์อ์ซซารียาต: 49)

และอัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า

﴿ سُبْحٰنَ الَّذِيْ خَلَقَ الْاَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ الْاَرْضُ وَمِنْ
اَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٣٦﴾

(سورة يس: 36)

ความว่า “มหาบริสุทธิยิ่งแก่พระผู้ทรงสร้างทุกสิ่งทั้งหมดเป็น
คู่ๆ จากสิ่งที่แผ่นดินได้ (ให้มัน) งอกเงยขึ้นมา และจากตัวของ
พวกเขาเองและจากสิ่งที่พวกเขาไม่รู้”

(สุเราะฮ์ฮยาซีน: 36)

1.2.1.9 สถานที่พำนักอันมั่นคงของใจที่ผสม

อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ ثُمَّ جَعَلْنٰهُ نُطْفَةً فِيْ قَرَارٍ مَّكِيْنٍ ﴿١٣﴾

(سورة المؤمنون: 13)

ความว่า “แล้วเราทำให้เขาเป็นเชื้ออสุจิอยู่ในที่พักอันมั่นคง”

(สุเราะฮ์อ์ถมูมิnun: 13)

และอัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า

﴿ اَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِّنْ مَّاءٍ مَّهِِيْنٍ ﴿٢٠﴾ فَجَعَلْنٰهُ فِيْ قَرَارٍ مَّكِيْنٍ ﴿٢١﴾

(سورة المرسلات: 20-21)

ความว่า “เรามีได้สร้างพวกเขาจากน้ำที่ต่ำต้อยไร้ค่า (อสุจิ) ดอก
หรือ? แล้วเราได้ให้เข้าไปอยู่ในที่อันมั่นคง (มดลูก)”

(สุเราะฮ์อ์ถมูรุสะลาต: 20-21)

และอัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า

﴿ خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَجِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ الْأَنْعَامِ
ثَمَنِيَّةً أَرْوَجُ بِمَخْلُوقِكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي
ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّى تُصْرَفُونَ

(سورة الزمر: 6)

ความว่า “พระองค์ทรงสร้างพวกเจ้าจากชีวิตหนึ่ง แล้วจากชีวิต
นั้นทรงทำให้เป็นของคู่ครองของมัน และทรงประทานปศุสัตว์
แปดตัวเป็นคู่แก่พวกเจ้า พระองค์ทรงสร้างพวกเจ้าในครรภ์ของ
มารดาพวกเจ้า เป็นการบังเกิดครั้งแล้วครั้งเล่าอยู่ในความมืดสาม
ชั้น นั่นคืออัลลอฮ์พระเจ้าของพวกเจ้า พระอานาจเป็นสิทธิของ
พระองค์ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ แล้วทำไมพวกเจ้า
จึงผินหน้าไปทางอื่น?”

(สุเราะฮ์ซุฮุมร: 6)

1.2.1.10 การฝังตัวของไข่มถในมดลูก

อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿... وَتُقَرَّرُ فِي الْأَرْحَامِ مَا دَشَاءُ إِلَيَّ أَجَلٍ مُّسَمًّى...﴾

(سورة الحج: 5)

ความว่า “...และเราให้การตั้งครรถ์เป็นที่แน่นอนอยู่ในมดลูก
ตามที่ประสงค์ จนถึงเวลาที่กำหนดไว้...”

(สุเราะฮ์อัลหัจญ์: 5)

และอัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า

﴿ أَقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ① خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ②﴾

(سورة العلق: 1-2)

ความว่า “จงอ่าน ด้วยพระนามแห่งพระเจ้าของเจ้าผู้ทรงบังเกิด
ทรงบังเกิดมนุษย์จากบางสิ่งที่เกาะอยู่”

(สุเราะฮ์อัลอะลัก: 1-2)

และอัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า

﴿فَخَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً ...﴾

(سورة المؤمنون: 14)

ความว่า “แล้วเราได้ทำให้เชื้ออสุจิ (จำนวนเล็กน้อย)
กลายเป็นบางสิ่งที่เกาะอยู่ แล้วเราได้ทำให้บางสิ่งที่เกาะอยู่
กลายเป็นก้อนเนื้อ...”

(สุเราะฮ์อัลมูมินูน: 14)

อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า

﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ...﴾

(سورة غافر: 67)

ความว่า “พระองค์คือผู้ทรงสร้างพวกเจ้าจากฝุ่นดิน แล้วจากเชื้อ
อสุจิ (จำนวนเล็กน้อย) แล้วจากบางสิ่งที่เกาะอยู่...”

(สุเราะฮ์ฆอฟิร: 67)

และอัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า

﴿الْوَيْلُ لَكُمْ نُطْفَةٌ مِنْ مَيِّ يَمَعَى ﴿٣٧﴾ ثُمَّ كَانَ عَلَقَةً فَخَلَقَ فَسَوَّى ﴿٣٨﴾﴾

(سورة القيامة: 37-38)

ความว่า “เขามีได้เป็นน้ำเชื้อหยดหนึ่งจากน้ำอสุจิที่ถูกฟุ้ง
ออกมาระนั้นหรือ? แล้วเขาได้เป็นบางสิ่งที่เกาะอยู่ แล้ว
พระองค์ทรงบังเกิดแล้วก็ทรงทำให้ได้สัดส่วนสมบูรณ์”

(สุเราะฮ์อัลกิยามะฮ์: 37-38)

1.2.1.11 วิวัฒนาการของตัวอ่อนภายในมดลูก

อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ الْأَنْعَامِ ثَمِينَةَ أَرْوَاحٍ يَخْلُقُكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِّنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّى تُصْرَفُونَ ﴾

(سورة الزمر: 6)

ความว่า “พระองค์ทรงสร้างพวกเจ้าจากชีวิตหนึ่ง แล้วจากชีวิตนั้นทรงทำให้เป็นของคู่ครองของมัน และทรงประทานปศุสัตว์แปดตัวเป็นคู่แก่พวกเจ้า พระองค์ทรงสร้างพวกเจ้าในครรภ์ของมารดาพวกเจ้า เป็นการบังเกิดครั้งแล้วครั้งเล่า อยู่ในความมืดสามชั้นนั่นคืออัลลอฮ์ พระเจ้าของพวกเจ้า พระอานาจเป็นสิทธิของพระองค์ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่เที่ยงแท้ นอกจากพระองค์ แล้วทำไมพวกเจ้าจึงผินหน้าไปทางอื่น?”

(สุเราะฮ์ซุฮุรฺ: 6)

และอัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า

﴿ ثُمَّ خَلَقْنَا الطُّفْلَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظْمًا فَكَسَوْنَا الْعِظْمَ لَحْمًا ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ﴾

(سورة المؤمنون: 14)

ความว่า “แล้วเราได้ทำให้เชื้ออสุจิ (จำนวนเล็กน้อย) เป็นบางสิ่งที่เกาะอยู่ แล้วเราได้ทำให้บางสิ่งที่เกาะอยู่กลายเป็นก้อนเนื้อ แล้วเราได้ทำให้ก้อนเนื้อกลายเป็นกระดูก แล้วเราหุ้มกระดูกนั้นด้วยเนื้อ แล้วเราได้เป่าวิญญาณให้เขากลายเป็นอีก

รูปร่างหนึ่ง ดังนั้นอัลลอฮฺทรงจำเริญยิ่ง ผู้ทรงเลิศแห่งปวงผู้สร้าง”

(สุเราะฮ์อัลมูมิญน: 14)

1.2.1.12 การเป่าวิญญาณสู่ร่าง

อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِنْ رُوْحِهِۦٓ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ
وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٩﴾﴾

(سورة السجدة: 9)

ความว่า “แล้วทรงทำให้เขามีสัดส่วนที่สมบูรณ์ และทรงเป่าหุ (วิญญาณ) ของพระองค์เข้าไปในเขาและทรงให้พวกเขาได้ยิน และได้เห็นและให้มีจิตใจ (สติปัญญา) ส่วนน้อยเท่านั้นที่พวกเขาขอบคุณ”

(สุเราะฮ์อัลสัจญะฮ์: 9)

และอัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า

﴿الَّذِي يَكُ نُطْفَةٍ مِنْ مِثْرِي يُمْنِي ﴿٣٧﴾ ثُمَّ كَانَ عِلْقَةً فَخَلَقَ فَسَوَّى ﴿٣٨﴾ جَعَلَ مِنْهُ
الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ﴿٣٩﴾﴾

(سورة القيامة: 37-39)

ความว่า “เขามีได้เป็นน้ำเชื้อหยดหนึ่งจากน้ำอสุจิที่ถูกฟุ้งออกมา กระนั้นหรือ? แล้วเขาได้เป็นบางสิ่งที่เกาะอยู่แล้วพระองค์ทรงบังเกิดแล้วก็ทรงทำให้ได้สัดส่วนสมบูรณ์ แล้วพระองค์ทรงทำให้เขาเป็นคู่ เป็นเพศชายและเพศหญิง”

(สุเราะฮ์อัลกิยามะฮ์: 37-39)

1.2.2 เอกสารอ้างอิงหรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1) Muḥammad ibn Jarīr al-Ṭobariy³ ได้เขียนหนังสือชื่อ Jāmi' al-Bayān fī Tafsīr al-Qur'ān (جامع البيان في تفسير القرآن) หรือที่รู้จักกันในชื่อ หนังสือตัฟซีร์ อัญญาอะบะรียะ เป็นตัฟซีร์นักกีย์ หรือ ตัฟซีร์บิลมะฆูร⁴ เป็นหนังสือตัฟซีร์เล่มแรกที่ถูกจัดเข้าเล่ม มีทั้งหมด 15 เล่มใหญ่ๆ ซึ่งเป็นตัฟซีร์หลักที่อุละมาอ์รุ่นหลังส่วนใหญ่ใช้เป็นแหล่งอ้างอิง ตัฟซีร์เล่มนี้เป็นศูนย์รวมของแขนงวิชาต่างๆ อาทิ ด้านอะกิดะฮฺ (หลักการศรัทธาในพระเจ้า) ฟิกฮฺ (กฎหมายอิสลาม) ตาริก (ประวัติศาสตร์) และการใช้หลักภาษาทั้งหลักไวยากรณ์และตำนานโวหาร

แนวทางและวิธีการเขียนตัฟซีร์เล่มนี้ คือการอธิบายอายะฮ์ด้วยการยกสายรายงานจากท่านเราะฮะลุล ﷺ เสาะหาบะฮฺ ตาบิอิน ตาบิอุตาบิอิน ตามลำดับ และจะกล่าวถึงความแตกต่างของทัศนะฟิกฮฺในประเด็นต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับอายะฮ์พร้อมให้น้ำหนักต่อทัศนะในประเด็นนั้นๆ ด้วยการยกหลักฐานจากอายะฮ์อัลกุรอาน หะดีษและชีอฺร (บทกลอน) และยกเหตุผลมาประกอบโดยกล่าวว่า “ทัศนะที่ดีที่สุดคือ...” ดังที่จะเห็นการตีความต่ออายะฮ์การกำนิคมมนุษย์ในสูเราะฮ์อัลมูมิญน อายะฮ์ที่ 12-14 โดยเฉพาะอายะฮ์ “لَمَّا مَرُّنَا نُنُّنَهُ خَلَقْنَا” ได้มีการยกทัศนะต่างๆ ด้วยสายรายงานจากเสาหาบะฮฺและตาบิอิน และก็ได้ให้ข้อสรุปว่า ทัศนะที่ดีที่สุดคือ ว่าด้วยการเป่าวิญญาณเข้าสู่ร่างกายแล้วเขากลายเป็นอีกรูปร่างหนึ่ง

2) Umar ibn 'Amr ibn Kathīr al-Dimashqiy⁵ ได้เขียนหนังสือตัฟซีร์ชื่อ Tafsīr al-Qur'ān al-'Azīm (تفسير القرآن العظيم) เป็นตัฟซีร์นักกีย์ หรือ ตัฟซีร์บิลมะฆูรที่ได้รับการยอมรับมากที่สุดรองลงมาจากตัฟซีร์อัญญาอะบะรียะ เป็นหนังสือตัฟซีร์ที่มี

³ มุหัมมัด อิบน์ ญะรียฺ อัญญาอะบะรียะ มีชีวิตระหว่างปี ค.ศ. 224 – 310 เป็นปราชญ์มุสลิมที่ยิ่งใหญ่ โดดเด่นและได้รับการยอมรับมากที่สุดในทุกยุคทุกสมัย โดยเฉพาะในด้านตัฟซีร์ (อรรถาธิบายอัลกุรอาน) ตาริก (ประวัติศาสตร์) ฟิกฮฺ (กฎหมายอิสลาม) และแขนงวิชาอื่นๆ ท่านได้แต่งหนังสือด้านตาริกที่สำคัญและได้รับการยอมรับมากที่สุด คือ Tarīkh al-'Umam wa al-Mulūk (تاريخ الأمم والملوك) (Muḥammad Ḥusāin al-dhahabīy, 1995: 215 – 237)

⁴ คือการอรรถาธิบายอัลกุรอานด้วยการยกอายะฮ์อื่นๆ ที่มีความหมายเดียวกันหรือใกล้เคียงกันหรือยกหะดีษที่รายงานจากท่านบี ﷺ บรรดาเสาหาบะฮฺ ตาบิอิน และตาบิอุตาบิอินมาประกอบตลอด

⁵ อุมัร อิบน์ อัมรฺ อิบน์ กะษีร มีชีวิตระหว่างปี ค.ศ. 700 – 774 เป็นปราชญ์มุสลิมที่กว้างขวางได้รับการยอมรับจากอุลาม่าอ์ในทุกยุคทุกสมัย โดยเฉพาะในแขนงวิชาฟิกฮฺ ตาริก เช่น (البداية والنهاية) หะดีษ และตัฟซีร์ (Muhammad Husain al-dhahabīy, 1995: 253)

แนวทางการอธิบายอายะฮ์ด้วยการยกอายะฮ์อื่นๆ มาประกอบการอธิบายและยกหะดีษ จากท่านเราะสูล ﷺ เสาะหาอะฮ์ และตาบิอินและตาบิอิตาบิอิน ตามลำดับ พร้อมมีการหุ้กุ่ม (ชี้ขาดหรือตัดสิน) รวมถึงระดับและน้ำหนักหะดีษนั้นเป็นส่วนใหญ่ หลังจากนั้นก็จะอธิบายเพิ่มเติมด้วยประโยคที่กระชับรัดและชัดเจน ดังตัวอย่างการอธิบายและตีความอายะฮ์ๆ ที่เกี่ยวกับการกำเนิดมนุษย์ก็เช่นกัน และผู้แต่งจะให้ความสำคัญกับปัญหาความแตกต่างของทัศนะฟิกฮ์ในประเด็นต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับอายะฮ์พร้อมให้น้ำหนักต่อทัศนะในประเด็นนั้นๆ ด้วยการยกหลักฐานและเหตุผลมาประกอบโดยอ้างอิงจากคัมภีร์อัลกุรอาน อิบุนอบีฮาดิม อิบุนอฎียะฮ์ และอุละมาอ์รุ่นก่อนเป็นส่วนใหญ่

3) Muḥammad ibn Umar al-Rāzīy⁶ ได้เขียนหนังสือคัมภีร์ ชื่อ Mafāṭih al-Ghaib (مفاتيح الغيب) ซึ่งเป็นหนังสือคัมภีร์ที่รวบรวมและกล่าวถึงแขนงวิชาต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านหลักภาษา หลักไวยากรณ์ ปรัชญา คณิตศาสตร์ ภูมิศาสตร์ ดาราศาสตร์และวิทยาศาสตร์ เป็นต้น ในการนำเสนอวิธีการอธิบายอัลกุรอาน ผู้แต่งได้ยกทัศนะต่างๆ พร้อมโต้แย้ง หักล้าง และโจมตีแนวคิดและทัศนะของพวกมูตะกัลลิมีน⁷ มุอตะซิละฮ์⁸ ที่ขัดแย้งกับทัศนะของอะลิสุนนะฮ์⁹ ในทุกประเด็นอย่างเข้มแข็ง

มีผู้กล่าวถึงหนังสือของท่านว่า “อิหม่ามฟัครุดดีน อัรรอซัยได้เขียนคัมภีร์ที่เต็มไปด้วยคำพูดของนักปรัชญาและตรรกศาสตร์” อิบุนฮัยยานได้กล่าวว่า “อิหม่ามอัรรอซัยได้

⁶ มุฮัมหมัด อิบุนอุมร์ อัรรอซัย มีชีวิตระหว่างปี ฮ.ศ. 544 – 606 เป็นปราชญ์มุสลิมที่มีความโดดเด่นและเชี่ยวชาญเกือบทุกแขนงวิชา โดยเฉพาะตรรกศาสตร์และคัมภีร์ (Muhammad Husain al-dhababiy, 1995: 273 – 275)

⁷ คือกลุ่มนักเทววิทยาที่เน้นการเอาเหตุผลทางปัญญา และทางตรรกวิทยาอธิบายหลักความเชื่อในอิสลามจนทำให้เกิดความคลาดเคลื่อนและเบี่ยงเบนจากความถูกต้อง มุฮัมมัด อิบินู อับดุลวะฮาบ เห็นเช่นเดียวกันว่า วิชาอิลมุลกะลาม (Elmulkalam) เทววิทยา เป็นยาเสพติดอีกชนิดหนึ่งที่มอมแมมคนในสมัยนั้นให้หมกมุ่นกับการจดเถียง แล้วในที่สุดก็ทำให้พวกเขาหลงทาง (อับดุลเลาะ หนุ่มสุช (ใน <http://www.islammore.com/main/content.php?page=sub&category=54&id=253>))

⁸ กลุ่มชนที่มีทัศนะคติตามวะส็ล อัลอะฏอฮ์ ที่แยกตัวจากครูของเขาหะสัน อัลบัสรี และได้ก่อตั้งลัทธิเหตุผลนิยมมุอตะซิละฮ์ โดยมีแนวความคิดที่แตกต่างจากหะซัน อัลบัสรี ผู้เป็นครูของเขา ต่อทัศนะที่เกี่ยวกับเรื่องของผู้ที่ปฏิบัติความชั่วที่ถือว่าเป็นบาปใหญ่ โดยเชื่อว่าคนที่ปฏิบัติบาปใหญ่นั้นจะไม่ถือว่าเป็นผู้ศรัทธาที่แท้จริงถึงแม้เขาจะกล่าวคำ “ชะฮาดะฮ์” ก็ตาม และเขาเหล่านั้นจะมีที่อยู่เฉพาะในวันปรโลก โดยจะอยู่ระหว่างที่อยู่ของมุสลิมและที่อยู่ของชาวกาฟิร (Acheh, 1976 : 84)

⁹ บรรดาผู้ที่ยึดมั่นถ้อยมั่นในสุนนะฮ์ของท่านนบี ﷺ และสุนนะฮ์ของบรรดาเสาหาอะฮ์ ปฏิบัติตามและเจริญรอยตามแนวทางเดียวกับพวกเขา ทั้งในเรื่องของการเชื่อมั่น คำพูด การกระทำและดำรงมั่นอยู่บนการปฏิบัติตาม (อิติบาอ) และห่างไกลจากการอูตริ (บิโคอะฮ์) (Ibrahim al-Buroykan, 1997: 19)

รวบรวม (เนื้อหา) ทุกสิ่งทุกอย่างที่ไม่จำเป็นและไม่เกี่ยวกับวิชาตัฟสีร” และมีผู้กล่าวว่า “ในหนังสือนี้มีทุกสิ่งทุกอย่างเว้นแต่วิชาตัฟสีร” (Dr.Muhammad Husain al-Zahabiy, 1976: 296) ส่วนเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับความห้ศจรรยของอัลกุรอานด้านการปฏิสนธิและการตั้งครรภ์แล้วปรากฏว่าผู้แต่งได้อธิบายเนื้อหาดังกล่าวอย่างละเอียดโดยเกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์ ซึ่งการอธิบายอัลกุรอานในหัวข้อดังกล่าวนี้ ผู้แต่งได้ให้รายละเอียดเป็นข้อๆ และเรียงลำดับเนื้อหาเป็นขั้นเป็นตอนดังตัวอย่างในสุเราะฮ์อัลมุมีนูน อายะฮ์ที่ 12-14 ที่เริ่มตั้งแต่ขั้นตอนที่หนึ่งที่กล่าวถึงการสร้างมนุษย์จากดินที่ถูกคัดสรร เรียงจนถึงขั้นตอนที่เจ็ด คือการพัฒนาการกลายเป็นรูปร่างอื่นที่มีวิญญาณ เป็นต้น

4) Muhammad ibn Yūsuf ibn Ḥaiyān al-Andalusī¹⁰ ได้เขียนหนังสือตัฟสีรชื่อ al-Baḥr al-Muḥīṭ (البحر المحیط) ซึ่งมีทั้งหมด 8 เล่ม ผู้แต่งได้เน้นการอธิบายอายะฮ์ในด้านภาษา สำนวนโวหารและหลักไวยากรณ์เป็นหลัก ถือได้ว่าเป็นหนังสือที่เกี่ยวกับภาษาศาสตร์มากกว่าหนังสือตัฟสีร แม้แต่การอธิบายอัลกุรอานที่เกี่ยวข้องกับอายะฮ์การกำเนิดมนุษย์ผู้แต่งยังเน้นการอธิบายจากมุมมองเชิงภาษาและหลักไวยากรณ์ โดยการอ้างอิงตัฟสีรอัลกัซซาฟและอิบนูอะฏีเยฮ์เป็นส่วนใหญ่

5) Maḥmūd 'Afandī al-Alūsīy¹¹ ได้เขียนหนังสือชื่อ Ruḥ al-Ma'ānī (روح المعاني) ผู้แต่งเป็นปราชญ์มุสลิมรุ่นใหม่ วิธีการเขียนตัฟสีรของท่านคือ กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างสุเราะฮ์หรืออายะฮ์เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการตีความอายะฮ์นั้นๆ การรวบรวมทัศนะของอุละมาฮ์สะลัฟ¹² และเคาะลัฟ¹³ ในการอธิบายอัลกุรอานของแต่ละ

¹⁰ มุฮัมหมัด อิบน์ ยูซุฟ อิบน์ หัยยาน มีชีวิตระหว่างปี ค.ศ. 654 – 745 เป็นปราชญ์มุสลิมที่เชี่ยวชาญมากที่สุดในด้านหลักภาษาอาหรับทั้งในด้านหลักไวยากรณ์และวิธีการอ่าน มีผู้นิยมชมชอบและเป็นลูกศิษย์ของท่านมากมายจากทั่วทุกสารทิศ

¹¹ มะหฺมูด อะฟันดี อัลอะลุสีย มีชีวิตระหว่างปี ค.ศ. 1217 – 1270 เกิดที่เมืองเบกแดด ประเทศอิรัก ใช้ชีวิตกับการสอนและเขียนตำราเป็นส่วนใหญ่ เป็นปราชญ์มุสลิมชั้นนำของประเทศที่โด่งดังและเชี่ยวชาญในเกือบทุกแขนงวิชา อาทิ ตัฟสีร หะดีษ ฟิกฮ์ อุกุฏลุฟิกฮ์ (นิติศาสตร์อิสลามมูลฐาน) เป็นต้น

¹² คือ บรรดากัลยาณชนมุสลิมที่มีชีวิตอยู่ในช่วงสามศตวรรษแรกของอิสลาม โดยจะสรรถาคณลักษณะที่ อัลลอส ﷺ ได้ระบุไว้ในอัลกุรอานและเราะฮ์ลุล ﷺ กล่าวไว้ในหะดีษ (โอองการและหะดีษศิฟาด) โดยไม่มีการตีความและไม่นำไปเปรียบเทียบให้เสมอเหมือนกับสิ่งที่ถูกสร้างพร้อมกับตัดความพยายามที่จะรู้ถึงภาวะที่แท้จริงของคุณลักษณะของอัลลอส ﷺ สำหรับผู้ที่อยู่ช่วงหลังจากนั้นแต่ได้เจริญรอยตามแนวคิดของสะลัฟไม่ว่าจะอยู่ในสมัยใดตั้งแต่อดีต ปัจจุบัน ตลอดจนอนาคต ก็ถือว่าเป็นชาวสะละฟีย์ (ผู้ที่เจริญรอยตามสะลัฟ) (Ibrahim al-buroykan, 1997: 19)

¹³ คอลัฟ หมายถึง อุลาม่าอ์กลุ่มหนึ่งที่มีชีวิตอยู่หลังสามศตวรรษแรกของอิสลามซึ่งสมัยดังกล่าววิชาตรรกศาสตร์และปรัชญามีอิทธิพลต่อสังคมมุสลิม โดยนำส่วนหนึ่งของวิชาดังกล่าวที่คิดไม่ได้ค้านกับหลักการศาสนาอธิบายโอองการกุ

ละอายะฮ์ด้วยความซื่อสัตย์ และได้แย้งทัศนะที่ไม่สอดคล้องกับอะลุสสุนนะฮ์ ไม่ว่าในด้านหลักศรัทธา นิติศาสตร์อิสลาม หรือด้านอื่นๆ และยกหลักการสมัยใหม่ที่สมควร ดังเช่นการอธิบายอายะฮ์ที่เกี่ยวกับการกำเนิดมนุษย์ในสุเราะฮ์อัลมูมิญนุ อายะฮ์ที่ 12-14 ที่เริ่มอธิบายถึงความ เป็นมาของมนุษย์โดยยกทัศนะต่างๆ และต่อด้วยรายละเอียดต่างๆ ที่กล่าวถึงในอายะฮ์นี้

6) Karīm Najīb al-‘Agharr ได้เขียนหนังสือชื่อ ‘I’jāz al-Qur’ān fī mā Tukhfīhi al-‘Arḥām (إعجاز القرآن في ما تخفيه الأرحام) ตีพิมพ์เมื่อปี ค.ศ. 2005 โดยสำนักพิมพ์ดาร์ุลมะริฟะฮ์ ประเทศเลบานอน หนังสือเล่มนี้ผู้เขียนใช้เวลาค้นคว้าและศึกษาข้อมูลมากกว่า 10 ปี กล่าวได้ว่า เป็นหนังสือที่ครอบคลุมทุกประเด็นที่เกี่ยวข้องกับความมหัศจรรย์ของอัลกุรอานว่าด้วย การปฏิสนธิ การตั้งครรภ์และการคลอด โดยได้สอดแทรกเนื้อหาด้วยวิทยาการสมัยใหม่ เนื้อหาของหนังสือเล่มนี้ประกอบด้วย การพูดถึงเชื้ออสุจิ ความหมายและลักษณะของมัน ยีนส์จากอสุจิของฝ่ายชายและหญิงเป็นตัวกำหนดเพศของทารก และเป็นตัวถ่ายทอดพันธุกรรม สถานะพันธุของเชื้ออสุจิและเซลล์ไข่หรือ “ไซโกต” ความสัมพันธ์ระหว่างเซลล์ไข่กับเซลล์ตัวอ่อน และได้กล่าวถึงอะละเกาะฮ์ (บางสิ่งที่เกาะอยู่) ความหมายและระยะเวลาของมัน การพัฒนาการตัวอ่อนในความมืดสามชั้น มุฎเฆาะฮ์ (ก้อนเนื้อ) ความหมายและคุณลักษณะภายนอกและภายในของมุฎเฆาะฮ์ พัฒนาการของหู และตาของมุฎเฆาะฮ์ สถานที่พำนักและระยะเวลาของทารกในครรภ์ ตลอดจนจนการ พัฒนาการสู่การเป็นรูปร่างที่สมบูรณ์ การเกิดขึ้นของกระดูกและเนื้อ การเป่าวิญญาณสู่ทารก และความมหัศจรรย์ของอัลกุรอานว่าด้วยการคลอด ลักษณะการเขียนนั้นเป็นการอธิบายขั้นตอนการกำเนิดมนุษย์ด้วยอัลกุรอาน หะดีษ และอรรถาธิบายของปราชญ์มุสลิม มีการใช้รูปภาพประกอบในทุกขั้นตอนของกระบวนการเปลี่ยนแปลงของตัวอ่อนและทารกในครรภ์อย่างละเอียด

7) Muhammad ‘Izz al-Dīn Taufīq ได้เขียนวิทยานิพนธ์เกียรติคุณอันดับหนึ่งระดับมหาบัณฑิตด้านอิสลามศึกษาเมื่อปี ค.ศ. 1985 จากมหาวิทยาลัยโคโร ประเทศอียิปต์ ชื่อ Dalīl al-Anfus baina al-Qur’ān al-Karīm wa al-‘Ilm al-Hadīth (دليل الأنفس بين القرآن الكريم والعلم الحديث) ตีพิมพ์โดยสำนักพิมพ์ดาร์ุสสลาม เบรุต ซึ่งเนื้อหาของ

รอนและหะดีษศิฟาด (คุณลักษณะของอัลลอฮ์) โดยมีทัศนะว่าโองการกุรอานและหะดีษ ศิฟาดใดที่มีความหมายเป็นนัย จำเป็นที่มุสลิมทุกคนจะต้องตีความ โองการและหะดีษดังกล่าวให้เหมาะสมกับคุณลักษณะอันสูงส่งของอัลลอฮ์ ﷻ

(ใน <http://www.oknation.net/blog/print.php?id=117824>)

วิทยานิพนธ์เล่มนี้ได้กล่าวถึงความมหัศจรรย์ของอัลกุรอานเกี่ยวกับการกำเนิดมนุษย์ที่ระบุอยู่ในอัลกุรอาน สุเราะฮ์ซัจญาต อายะฮ์ที่ 21 ว่า

﴿وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ﴾ (21)

(سورة الذاريات: 21)

ความว่า “และในตัวของพวกเขาเอง พวกเขาไม่เห็นดอกหรือ?”

(สุเราะฮ์ซัจญาต: 21)

ซึ่งผู้แต่งได้อธิบายส่วนที่เกี่ยวข้องกับอายะฮ์นี้ เริ่มตั้งแต่ความสัมพันธ์ระหว่างอัลกุรอานกับชีวิตมนุษย์ในด้านการศรัทธา การไตร่ตรองถึงสัญลักษณ์ต่างๆ ที่แสดงถึงความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮ์ที่สามารถรู้ เห็นและสัมผัสได้ในตัวของมนุษย์เอง โดยเริ่มตั้งแต่ขั้นตอนการกำเนิดมนุษย์ ดังที่อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสไว้ในอัลกุรอานสุเราะฮ์อัญญอริก อายะฮ์ที่ 5 ว่า

﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ﴾ (5)

(سورة الطارق: 5)

ความว่า “ดังนั้น พวกเขาจงไตร่ตรองดูซิว่า เขาถูกบังเกิดมาจากอะไร?”

(สุเราะฮ์อัญญอริก: 5)

กระบวนการสร้างมนุษย์เริ่มตั้งแต่การกำเนิดมนุษย์คนแรกจากดิน และสืบเผ่าพันธุ์ด้วยเซลล์สุจิและไข่ นำไปสู่การปฏิสนธิ การตั้งครรภ์ และคลอด ซึ่งการปฏิสนธินี้ นำไปสู่พัฒนาการเป็นก้อนเลือด ก้อนเนื้อ การห่อหุ้มกระดูกด้วยเนื้อหนัง การเป็นทารกที่สมบูรณ์ นอกจากนี้ผู้เขียนยังได้พูดถึงช่วงระยะเวลาวัยแรกเกิด วัยทารก จนถึงวัยชรา โดยผู้เขียนได้อ้างอิงด้วยอายะฮ์อัลกุรอานพร้อมอรรถาธิบายอายะฮ์จากอุลละมาอ์ทุกขั้นตอนอย่างละเอียด

8) Muḥammad Dūdāḥ ได้เขียนหนังสือชื่อ Nash'at al-Dhurriyyat (نشأة

الذرية) ตีพิมพ์เมื่อปี ค.ศ. 2006 เป็นหนังสือที่ได้กล่าวถึงความมหัศจรรย์ของอัลกุรอานเกี่ยวกับการกำเนิดมนุษย์ที่กล่าวถึงในสุเราะฮ์อัญญอริกเป็นการเฉพาะ เนื้อหาที่เกี่ยวข้อง อาทิ ขั้นตอนการกำเนิดตัวอ่อนของมนุษย์ การกำหนดเพศของทารกในครรภ์มารดา ข้อแตกต่าง

ระหว่างเพศของทารก เป็นต้น ผู้แต่งได้อรรถาธิบายสุเราะฮ์นี้ทุกอายะฮ์ โดยเน้นคำ อรรถาธิบายจากอูลมะฮ์รุ่นหลังเป็นหลัก เช่น ชัยยิดคุฎบ อัลดะอูซัย อิบนุอะซุร อัชเชกาณีย์ เป็นต้น

9) หนังสือชื่อ ‘Annahu al-Haqq (أنه الحق)’ ไม่ปรากฏผู้แต่ง ตีพิมพ์เมื่อปี ค.ศ. 2006 เป็นหนังสือที่เกี่ยวข้องกับความมหัศจรรย์ของอัลกุรอานในเรื่องต่างๆ ที่แสดงถึง สัจธรรมการสร้างของอัลลอฮ์ ﷻ และยืนยันถึงการมีอยู่ของอัลลอฮ์ ﷻ โดยเริ่มต้นอธิบาย อิสลามและศาสตร์ต่างๆ กระบวนการสร้างมนุษย์ คุณลักษณะของตัวอ่อนของทารกในครรภ์ มารดาที่ปรากฏในอัลกุรอาน

10) เฟาซัน หลังปูเต๊ะ ได้เขียนหนังสือชื่อ อัลกุรอานกับความเร้นลับ จัดพิมพ์โดยสำนักพิมพ์ ศ.วงศ์เสงี่ยม เป็นหนังสือที่กล่าวถึงความเร้นลับที่ปรากฏในอัล กุรอาน ในสิ่งที่เกิดขึ้นในอดีตกาล ปัจจุบัน หรือกำลังจะเกิดขึ้นในอนาคต ซึ่งส่วนหนึ่งผู้เขียน ได้พูดถึงความมหัศจรรย์ในการสร้างมนุษย์ที่ปรากฏในอัลกุรอาน ความเร้นลับในสิ่งที่อยู่ใน ครรภ์ของมารดา ความหมายของคำว่า “สิ่งที่อยู่ในมดลูก” เนื้อหาโดยส่วนใหญ่เป็นการอธิบาย เพื่อให้มุสลิมเกิดความเชื่อมั่นในพระดำรัสของอัลลอฮ์ ﷻ ในอัลกุรอาน อีกทั้งปกป้องอัล กุรอานจากคำใส่ร้ายและคำบิดเบือนต่างๆ

11) Morris Bugay (มอริส บูกายย์) ได้เขียนหนังสือชื่อ The Bible, The Qur’an and Science (คัมภีร์ไบเบิล คัมภีร์อัลกุรอาน และวิทยาศาสตร์) แปลโดย กิติมา อมรทัต ตีพิมพ์เมื่อเดือนตุลาคม พ.ศ. 2542 โดยสำนักพิมพ์อิสลามิก อะเคเดมี โดยได้เขียนถึง วิทยาศาสตร์ที่ถูกกล่าวถึงในพระคัมภีร์เก่า พระคริสตธรรมคัมภีร์ พร้อมทั้งอธิบายชี้แจงอย่าง ละเอียด ส่วนที่กล่าวถึงความมหัศจรรย์ของอัลกุรอานเกี่ยวกับการปฏิสนธิอยู่ในภาคที่ 3 หัวข้อ ที่ 7 การสืบพันธุ์ของมนุษย์ ซึ่งผู้เขียนได้ให้รายละเอียดพร้อมทั้งยกอายะฮ์อัลกุรอาน ประกอบเป็นขั้นตอน เนื้อหาที่อธิบายในหนังสือ เช่น การผสมพันธุ์กระทำได้อย่างไร ใช้ ของเหลวปริมาณนิดเดียวเท่านั้น ส่วนประกอบของเหลวที่ใช้ในการผสมพันธุ์ การฝังตัวของ ไข่ที่ถูกผสมแล้ว วิวัฒนาการของตัวอ่อนในครรภ์มารดา นอกจากนี้ผู้เขียนยังได้พูดถึงอัล กุรอานกับการศึกษาเรื่องเพศด้วย อันเนื่องมาจากบางอายะฮ์ในอัลกุรอานเป็นการพูดถึงการมี ความสัมพันธ์ทางเพศอันเป็นจุดเริ่มต้นของการกำเนิดมนุษย์ แต่นอกเหนือดังกล่าว อัลกุรอาน ยังอธิบายถึงระยะเวลาที่สามารถมีเพศสัมพันธ์ได้ และระยะเวลาที่ไม่อนุญาตให้คู่สามีภรรยา มี เพศสัมพันธ์

12) ฮารุน ยะหฺยา ได้เขียนหนังสือ ชื่อ The Miracle of the Qur'an หรือในฉบับแปล คือ ความมหัศจรรย์ของอัลกุรอาน แปลโดย ปัญญากร ตีพิมพ์เมื่อเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2547 พิมพ์ที่ บริษัท ออฟเซ็ท เพรส จำกัด ซึ่งเนื้อหาแบ่งออกเป็น 4 ภาค ประกอบด้วย ความมหัศจรรย์ของอัลกุรอานที่เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ ข้อมูลอนาคตที่ปรากฏในอัลกุรอาน ประวัติศาสตร์กับความมหัศจรรย์ของอัลกุรอาน และความเข้าใจผิดเกี่ยวกับทฤษฎีวิวัฒนาการ สำหรับเนื้อหาที่กล่าวถึงการกำเนิดมนุษย์อยู่ภาคที่ 1 ซึ่งเกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์ โดยแยกเนื้อหาตามอายะฮ์อัลกุรอานดังนี้ หยดหนึ่งของน้ำอสุจิ ส่วนผสมในอสุจิเพศของทารก ก้อนเลือดที่เกาะติดกับมดลูก กล้ามเนื้อห่อหุ้มกระดูก ทารกในครรภ์มารดา และได้กล่าวถึงวิทยาศาสตร์กับน้ำนมมารดาด้วย วิธีการนำเสนอของผู้เขียนคือ ยกอายะฮ์อัลกุรอานในหัวข้อที่กล่าวถึง พร้อมกับอธิบายด้วยเนื้อหาทางวิทยาศาสตร์หรือทางการแพทย์แผนปัจจุบัน เพื่อยืนยันถึงความมหัศจรรย์ของอัลกุรอาน

13) अबดุลลอฮฺ บิน กอเซ็ม ได้เขียนหนังสือชื่อ ความมหัศจรรย์ของอัลกุรอานที่ค้นพบในยุคคอมพิวเตอร์ ตีพิมพ์เมื่อปี พ.ศ. 2529 โดยสำนักพิมพ์ อัลญูฮาด เนื้อหาส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับการค้นพบความมหัศจรรย์ของอัลกุรอานด้านการคำนวณตัวอักษรหรือคำต่างๆ ด้วยการอธิบายอายะฮ์ที่ 30 ของสุเราะฮ์อัลมุดคษะฮ์ แต่ผู้เขียนก็ได้อธิบายความมหัศจรรย์ของอัลกุรอานด้านวิทยาศาสตร์ในบทแรก ในบางหัวข้อ เช่น การกำเนิดจักรวาล น้ำเป็นปฐมบทของสิ่งมีชีวิตต่างๆ รวมถึงมนุษย์ด้วย เป็นต้น

14) แพทย์หญิงสุรีย์ สิมารักษ์และนายแพทย์ธีระ ทองสง ภาควิชาสูติศาสตร์และนรีเวชวิทยา คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ได้เขียนหนังสือชื่อ การตั้งครรภ์และการคลอด ฉบับเรียบเรียงครั้งที่ 2 พิมพ์ครั้งที่สามเมื่อปี พ.ศ. 2537 โดย พี.บี.ฟอเรนบูคเซนเตอร์ จำกัด เนื้อหาทั้งหมดมี 14 บท เป็นตำราประกอบการฝึกอบรมแพทย์ประจำบ้านสูติศาสตร์และนรีเวชวิทยา เพื่อการศึกษาค้นคว้าแก่นักศึกษาแพทย์ แพทย์เวชปฏิบัติทั่วไป ซึ่งเนื้อเกือบทั้งหมดหรือทั้งหมดเกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่ผู้วิจัยกำลังค้นคว้าเป็นอย่างมาก ตั้งแต่กำเนิดชีวิตใหม่ ที่ได้พูดถึงกระบวนการสร้างอสุจิ (Spermatogenesis) กระบวนการสร้างไข่ (Oogenesis) การปฏิสนธิ (Fertilization) การฝังตัว (Implantation) พัฒนาการของทารกในครรภ์รกและเยื่อหุ้มเด็ก (Placenta) ฮอโมนจากการตั้งครรภ์ กายวิภาคเชิงกรานปกติ สรีรวิทยาของการเจ็บครรภ์ กลไกการคลอดปกติ เป็นต้น หนังสือเล่มนี้มีเนื้อหาที่ละเอียด สอดคล้องกับหัวข้อวิจัยเป็นอย่างมาก

15) มณิรัตน์ สุกโชติรัตน์ ได้เขียนหนังสือชื่อ คลอดง่าย การเตรียมร่างกาย และจิตใจไว้คลอดบุตร พิมพ์เมื่อปี พ.ศ. 2534 โดยโรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เนื้อหา ได้พูดถึงการเตรียมตัวคลอดไว้เป็นรายละเอียดอย่างมาก มีทั้งหมด 16 บท ซึ่งบทแรก กล่าวถึงเมื่อเริ่มมีครรภ์ บทที่สอง กล่าวถึง พัฒนาการของทารกในครรภ์ นอกจากนี้บางบทยัง ได้กล่าวถึงวิธีการเลี้ยงทารกด้วยน้ำนมมารดา และการเลือกเพศบุตรเอาไว้ด้วย จุดเด่นของ หนังสือเล่มนี้ คือ เป็นหนังสือที่ได้ผ่านการตรวจสอบจากกลุ่มแพทย์ที่ประกอบด้วยสูตินรี แพทย์ อายุรแพทย์และทันตแพทย์ในด้านความถูกต้องของเนื้อหา ศัพท์ทางการแพทย์ ตลอดจนความเป็นไปได้ของการนำไปใช้ปฏิบัติ

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์

1.3.1 เพื่อศึกษาความมหัสจรรย์ของอัลกุรอานในภาพรวมที่ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอาน และความมหัสจรรย์ในเรื่องการสร้างสรรค์ และการกำเนิดมนุษย์เป็นการเฉพาะ

1.3.2 เพื่อศึกษาถึงความมหัสจรรย์ของอัลกุรอานต่อการกำเนิดมนุษย์โดยผ่านการปฏิสนธิ และการพัฒนาการของทารกในครรภ์ อย่างเป็นระบบและขั้นตอนที่สมบูรณ์

1.3.3 เพื่อยืนยันว่าคัมภีร์อัลกุรอานได้กล่าวถึงการกำเนิดมนุษย์อย่างสมบูรณ์

1.3.4 เพื่อศึกษาองค์ความรู้ที่เป็นประโยชน์แก่ผู้ศึกษา ค้นคว้า และผู้สนใจทั่วไปเกี่ยวกับเรื่องนี้

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความมหัสจรรย์ของอัลกุรอาน ศึกษาอัลกุรอานว่าด้วยการปฏิสนธิและพัฒนาการของทารกในครรภ์ ในครั้งนี้ เป็นการศึกษาสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับความประเสริฐ ความสำคัญ และความมหัสจรรย์ของอัลกุรอาน และเน้นการศึกษาเฉพาะเกี่ยวกับความมหัสจรรย์ของอัลกุรอานที่กล่าวถึง การปฏิสนธิ และการตั้งครรภ์ของมนุษย์ ผู้วิจัยคาดว่าจะได้รับประโยชน์จากการศึกษาวิจัย ดังนี้

1.4.1 ได้ทราบถึงความมหัสจรรย์ของอัลกุรอานในภาพรวมที่ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอาน และความมหัสจรรย์ในเรื่องการสร้างสรรค์ และการกำเนิดมนุษย์เป็นการเฉพาะ

1.4.2 ได้พิสูจน์และยืนยันถึงความแท้จริงขององค์ความรู้ในอัลกุรอานที่เกี่ยวกับความมหัศจรรย์ของการปฏิสนธิ และการพัฒนาการของทารกในครรภ์ อย่างเป็นระบบและขั้นตอนที่สมบูรณ์ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษา ทดลอง และการพิสูจน์ทางด้านวิทยาศาสตร์และแพทยศาสตร์

1.4.3 ได้เข้าใจถึงความสมบูรณ์ของหลักการแห่งศาสนาอิสลามที่ได้กล่าวถึงการกำเนิดอย่างสมบูรณ์

1.4.4 ได้องค์ความรู้ใหม่ที่เป็นประโยชน์แก่ผู้ศึกษา ค้นคว้า และผู้สนใจทั่วไปเกี่ยวกับเรื่องนี้

1.5 ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาความมหัศจรรย์ของอัลกุรอาน ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิสนธิ และการตั้งครรภ์ เท่านั้น โดยศึกษาจากตัวบทอัลกุรอาน และอธิบายอายะฮ์อัลกุรอานที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งศึกษาแนวทางการอธิบายอัลกุรอานของอุละมาอ์ตัฟสีร์ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน และการอธิบายหะดีษของอุละมาอ์หะดีษ นอกจากนี้ผู้วิจัยทำการศึกษาคำกล่าว ทัศนะ หรือข้อคิดเห็นของอุละมาอ์ และนำเสนอข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ที่ค้นพบเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว

1.6 วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยฉบับนี้เป็นการวิจัยเอกสารเชิงพรรณนา (Descriptive Research) วิเคราะห์และสังเคราะห์ที่สามารถตอบ โจทย์การวิจัย

1.6.1 แหล่งข้อมูล

1.6.1.1 เอกสารปฐมภูมิ (Primary Sources) ประกอบด้วย

- 1) หนังสือตัฟสีร์ เช่น ตัฟสีร์อิบนุกะษีร ตัฟสีร์อัญญาอะบะรียั ตัฟสีร์อัลบะหุ รุลมุหิต ตัฟสีร์รูฮุลมะอานี และอื่นๆ
- 2) หนังสือหะดีษ เช่น เศาะหีฮุ้ลบุคอรียั เศาะหีฮุมุสลิม สุนันออตฺติมิมียั สุนันอันนะสาอีย์ และอื่นๆ

1.6.1.2 เอกสารทุติยภูมิ (Secondary Sources) ประกอบด้วย

1) หนังสือเกี่ยวกับความรู้้อัลกุรอาน เช่น al-Bayān fī ‘Ulūm al-Qur’ān (البيان في علوم القرآن), al-’Itqān fī ‘Ulūm al-Qur’ān (الإتقان في علوم القرآن) Dirasat fī ‘Ulūm al-Qur’ān al-Karīm (دراسات في علوم القرآن الكريم) เป็นต้น

2) หนังสือที่เกี่ยวข้อกับความมหัศจรรย์ของอัลกุรอาน เช่น Nazariyah al-’Ijāz al-Qur’ānī wa Atharūha fī al-Naqdi al-’Arabiyy al-Qadīm (نظريات الإعجاز (مباحث في إعجاز القرآن, Mabāhith fī ‘Ijāz al-Qur’ān (إعجاز القرآن في ما تخفيه (إعجاز القرآن في ما تخفيه Arḥām (إعجاز القرآن في ما تخفيه), Dalīl al-Anfus baina al-Qur’ān al-Karīm wa al-’Ilm al-Hadīth (الأرحام دليل (نشأة الذرية) Nash’at al-D hurriyyat (نشأة الذرية) الأنفس بين القرآن الكريم والعلم الحديث), ‘Annahu al-Haqq (أنه الحق) เป็นต้น

3) บทความประกอบงานสัมมนาเกี่ยวกับอัลกุรอาน เช่น บทความ ‘Ināyah al-Muslimīn fī Ibrāz Wujūh al-’Ijāz fī al-Qur’ān al-Karīm (عناية المسلمين في إبراز (عناية المسلمين في إبراز Wujūh al-’Ijāz fī al-Qur’ān al-Karīm (عناية المسلمين في إبراز Wujūh al-’Ijāz fī al-Qur’ān al-Karīm) ในงานสัมมนา Nadwah ‘Iṅāyah al-Mamlakah al-’Arabiah al-Sa’ūdiyah bi al-Qur’ān al-Karīm wa ‘ulūmuhu . บทความ al-’Ijāz al-’ilm Ahammiyatuhu wa Āthāruhu (الإعجاز العلمي أهميته وأثره) ในงานสัมมนา al-Multaqā al-’Ilmi al-thānī li al-Hai’at al-’Ālamiyyat li tahfiz al-Qur’ān al-Karīm.

4) หนังสือภาษาไทยที่เกี่ยวข้อกับการปฏิสนธิ การตั้งครรภ์ และการคลอด เช่น อ่านก่อนคลอด กว่าจะเป็นแม่ คลอดง่ายคู่มือเตรียมร่างกายและจิตใจไว้คลอดบุตร เตรียมตัวเป็นแม่ ครรภ์และทารก ตั้งรับกับการตั้งครรภ์ เป็นต้น

5) สื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่เกี่ยวข้อกับการปฏิสนธิ และการตั้งครรภ์ เช่น ความมหัศจรรย์ของอัลกุรอาน (ใน <http://www.piwdee.net/koraal.htm>- 25 กันยายน 2556)

1.6.2 การจัดทำข้อมูล

เพื่อศึกษาอายุสอัลกุรอานและหะดีษ ตลอดจนทัศนอะลุละมาอ์ ที่ว่าด้วยการกำเนิดมนุษย์ที่เริ่มด้วยการปฏิสนธิและพัฒนาการของทารกในครรภ์ แล้วได้แยกข้อมูลต่างๆ ออกเป็นหมวดหมู่ตามกระบวนการพัฒนาการของทารก ได้แก่

- ปฐมกำเนิดสิ่งมีชีวิต

- ปฐมกำเนิดมนุษย์
- การสร้างมนุษย์อย่างมีลำดับขั้นตอน
- กำเนิดมนุษย์จากน้ำอสุจิ
- หยดหนึ่งจากน้ำอสุจิ
- การฟักตัวของอสุจิ
- หยดน้ำหรือของเหลวที่ผสมกัน
- การแตกตัวของไข่
- สถานที่ฟักอันมั่นคงของสเปิร์ม
- การฝังตัวของไข่ในอวัยวะสืบพันธุ์ของเพศหญิง
- วิวัฒนาการของตัวอ่อนภายในมดลูก
- การเป่าวิญญาณเข้าสู่ร่าง
- อายุครรภ์ที่น้อยที่สุด
- อิศะสุ (ช่วงเวลาการรอคอยของหญิงหม้าย)
- การคลอด

1.7 การวิเคราะห์ข้อมูล

เนื่องจากการวิจัยเรื่องนี้เกี่ยวข้องกับอัลกุรอานและหะดีษข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์และสังเคราะห์ภายในและภายนอกโดยใช้หลักเกณฑ์ดังนี้

1.7.1 หลักการตีฟสิรฺ

ผู้วิจัยจะใช้หลักการตีฟสิรฺบิลมะฆรูรฺ หมายถึง การอธิบายอัลกุรอานโดยการยึดเอาหลักฐานที่ชัดเจนที่สุดในการอธิบาย

1.7.2 หลักการหะดีษ

ผู้วิจัยจะยึดหะดีษเศาะหิหฺ¹⁴ หะดีษหะสัน¹⁵ เท่านั้นในการประกอบการอธิบาย เพื่อยืนยันความถูกต้อง ส่วนหะดีษฎะอ์อิฟ¹⁶ นั้นจะใช้อ้างอิงเฉพาะบางกรณีเท่านั้น

¹⁴ หมายถึง หะดีษที่มีสายรายงานติดต่อกัน ผู้รายงานเป็นผู้มีคุณธรรม มีความจำศีลเยี่ยม (จำด้วยใจ และจำด้วยการจดบันทึก) ตั้งแต่ผู้รายงานคนแรกจนถึงท่านเราะสูล ﷺ ไม่มีความบกพร่อง และขัดแย้งกับลักษณะของหะดีษที่มีความเชื่อถือได้มากกว่า

¹⁵ สุนนีย์ กล่าวว่า ความหมายถึงหะดีษหะสันและหะดีษเศาะหิหฺนั้นเหมือนกันทุกอย่าง นอกจากในเรื่องของความจำเท่านั้นที่หะดีษหะสันจะดีกว่า

ในขณะที่หะดีษเมาฎู¹⁷ จะไม่ใช่ในการอ้างอิง ไม่ว่าในกรณีใดๆ ทั้งสิ้น ถึงอย่างไรก็ตาม เมื่อมีการขัดแย้งระหว่างหะดีษด้วยกัน ทั้งด้านเนื้อหาหรือระดับของหะดีษ ผู้วิจัยจะยึดเอาหะดีษที่มีระดับเหนือกว่าเสมอ

1.7.3 หลักการอัญญา¹⁸

ผู้วิจัยจะใช้หนังสือที่เกี่ยวข้องกับอัญญาอัลกุรอานในการนำเสนอข้อมูลหรือประเด็นที่เกี่ยวข้อง

1) ทักษะของนักวิชาการร่วมสมัย

ผู้วิจัยจะใช้ทักษะของนักวิชาการร่วมสมัยที่เกี่ยวข้องหรือเกี่ยวเนื่องกับข้อมูลการวิจัย เพื่อชี้ให้เห็นข้อแตกต่างหรือสอดคล้องของอัลกุรอานและหะดีษในประเด็นที่เกี่ยวข้อง

2) ข้อมูลทางวิทยาศาสตร์และแพทยศาสตร์

ผู้วิจัยใช้ข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ทางการแพทย์ที่ค้นพบใหม่ในปัจจุบันที่เกี่ยวข้องกับประเด็นการวิจัยมานำเสนอเพื่อให้เห็นความสอดคล้องหรือแตกต่างด้วย

1.8 ข้อตกลงเบื้องต้น

1.8.1 ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดข้อตกลงเบื้องต้นไว้ดังนี้

1) การเทียบอักษรภาษาอาหรับและศัพท์ด้านอิสลามศึกษาเป็นภาษาไทย อ้างอิงจากเอกสารอ้างอิงคำเขียนเทียบศัพท์ด้านอิสลาม ของวิทยาลัยอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

2) การเทียบอักษรภาษาอาหรับเป็นภาษาอังกฤษ อ้างอิงคำเขียนเทียบจากห้องสมุดรัฐสภา (คองเกรส) ประเทศสหรัฐอเมริกา

3) คำย่อทุกคำในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยเขียนคำเต็มในครั้งแรกและในครั้งต่อไปใช้คำย่อ

¹⁶ หมายถึง หะดีษที่ขาดเงื่อนไขประการหนึ่งประการใดหรือหลายประการอันเป็นที่ยอมรับจากชนิกของหะดีษเศาะหิหฺและหะดีษหะสัน

¹⁷ หมายถึง คำพูดที่กล่าวอ้าง หรืออุตริขึ้นมา นอกเหนือจากกล่าวของท่านเราะสูด ﷺ

¹⁸ หมายถึง ความมหัสจรรย์ของอัลกุรอานด้านวิทยาศาสตร์ที่ทำทามนุษยชาติทุกยุคทุกสมัย

4) ความหมายภาษาไทยของพระมหาคำภีร์อัลกุรอานเป็นความหมายอัลกุรอานฉบับแปลความหมายภาษาไทยโดยสมาคมนักเรียนเก่าอาหรับ ประเทศไทย ปี ฮิจเราะฮ์ศักราช 1419 (พุทธศักราช 2542) โดยผู้วิจัยอ้างอิงในบรรณานุกรมเพียงครั้งเดียว

5) การอ้างอิงตัวบทอัลกุรอาน ผู้วิจัยอ้างอิงเป็นภาษาอาหรับและชื่อสุเราะฮ์และเลขอายะฮ์ ไว้ด้านบน และตามด้วยคำแปลเป็นภาษาไทย พร้อมกับกำกับชื่อสุเราะฮ์และเลขอายะฮ์ไว้ด้านล่างของทุกตัวบทในเนื้อหา

6) การอ้างอิงตัวบทหะดีษผู้วิจัยอ้างอิงแหล่งที่มาของทุกตัวบทหะดีษในเชิงอรรถ และหะดีษใดที่มีแหล่งที่มาหลายแหล่ง ผู้วิจัยจะระบุเจ้าของสำนวนที่อ้างกำกับไว้ เช่นสำนวนที่อ้างเป็นของบุคอรีห์ เป็นต้น หากไม่ระบุสำนวนที่อ้าง หมายความว่าทุกแห่งที่มาใช้สำนวนเดียวกัน

7) การอ้างอิงข้อความอื่นที่นอกเหนือจากอัลกุรอานและหะดีษ หากเป็นการคัดลอกข้อความมาทั้งหมดผู้วิจัยจะอ้างอิงแบบนามปีใช้วงเล็บกำกับเป็นภาษาอังกฤษ ไว้หลังข้อความที่กล่าวถึงทุกครั้ง และหากเป็นการสรุปย่อหรือเขียนอธิบายตามความเข้าใจของผู้วิจัยเอง ผู้วิจัยจะอ้างอิงแบบนามปีใช้วงเล็บกำกับ เช่น (Ibn Kathīr, 2001: 16 -21)

8) การนิยามศัพท์เฉพาะมี 2 ประเภท คือ นิยามศัพท์ความหมายทั่วไป และนิยามปฏิบัติการ โดยในนิยามศัพท์ความหมายทั่วไป ผู้วิจัยจะอธิบายเพิ่มเติมในเนื้อหาตามที่ผู้วิจัยเห็นว่าเหมาะสม

9) การแนะนำบุคคล สถานที่ และแนวคิดงานอะฮ์ลอะอ์ ผู้วิจัยแนะนำเฉพาะบุคคล สถานที่ และแนวคิดทฤษฎีที่ไม่ค่อยเป็นที่รู้จัก

1.8.2 ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ในข้อตกลงเบื้องต้นไว้ดังนี้

1) คำว่า ﷻ อ่านว่า สุบหานะฮฺวะตะอาลา แปลว่า ความบริสุทธิ์และความสูงสุดยิ่งแก่พระองค์อัลลอฮ์ เป็นสร้อยสรรเสริญที่มุสลิมจะกล่าวหลังจากเอ่ยพระนามของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ เพื่อเป็นการเตือนตัวเองมิให้ผล่อทำการ“ชิริก”หรือตั้งภาคีกับพระองค์ ผู้วิจัยจะเขียนต่อท้ายเมื่อกล่าวถึง อัลลอฮ์ ทุกครั้ง

2) การสรรเสริญท่านเราะฮ์ลุล ﷺ จะเขียนเป็นภาษาอาหรับโดยตรง คือ ﷺ อ่านว่า ค็อลลิลลอฮ์ อะลัยฮิ วะซัลลิม แปลว่าขอความโปรดปรานของอัลลอฮ์ และสันติสุขจงมีแด่ท่าน (ศาสนทูตมุฮัมมัด) เป็นพรภาวนาที่มุสลิมกล่าวต่อท้ายเมื่อกล่าวถึงนามของศาสนทูตมุฮัมมัด ﷺ ผู้วิจัยจะต่อท้ายคำว่า ท่านเราะฮ์ลุล หรือท่านนบี ทุกครั้ง ที่มีการกล่าวถึง

3) การสรรเสริญเศาะหาบะฮฺ จะเขียนคำว่า ﴿﴾ อ่านว่า เราะฎิยัลลอฮุอันฮฺ ทำยี่ห้อของเศาะหาบะฮฺชายทุกครั้งที่มีการเอ่ยนามถึง แต่สำหรับเศาะหาบะฮฺหญิงจะเขียนเป็นคำอ่านโดยตรง คือ เราะฎิยัลลอฮุอันฮา

4) วงเล็บดอกไม้ ﴿﴾ ใช้สำหรับตัวบทยะฮฺอัลกุรอาน

5) วงเล็บคู่ (()) ใช้สำหรับตัวบทหะดีษ

6) การเขียนบรรณานุกรมที่เป็นภาษาอาหรับ ผู้วิจัยจะเขียนชื่อผู้แต่ง โดยให้ชื่อที่เป็นที่รู้จัก Mashhūr นำหน้าชื่อสกุลทั่วไป และการเขียนที่ขึ้นต้นด้วย al- นั้น ผู้เขียนจะไม่นับเป็นตัวอักษร แต่จะนับอักษรที่ตามหลังจาก al- เช่น al-Qur’ān ก็จะอยู่ในหมวด Q เป็นต้น

1.9 นิยามศัพท์เฉพาะ

อัลลอฮฺ คือ พระนามของพระผู้อภิบาลแห่งสากลจักรวาลหรือ “พระเจ้า” ในภาษาอาหรับ พระองค์เป็นผู้สร้างสรรค์สรรพสิ่งทั้งปวง เนื่องด้วยมนุษย์ถูกสร้างโดยอำนาจของพระองค์ มนุษย์จึงมีความผูกพัน กับการแสดงความจงรักภักดีต่อพระองค์ ปฏิบัติตามคำสั่งของพระองค์ ตลอดจนดำเนินชีวิตอยู่บนแนวทางที่พระองค์ทรงรับรอง (อิสลาม) ทั้งนี้เพื่อแสวงหาความโปรดปรานจากพระองค์

มุฮัมมัด คือ นามของท่านศาสนทูตคนสุดท้ายของอัลลอฮฺ ﷺ ท่านได้ชื่อว่าเป็น “คอดีมุนนะบียีน” (คู่อัลกุรอานสุเราะฮฺอัลอะหฺซาบ อายุฮฺที่ 40) ซึ่งหมายถึงตราประทับแห่งศาสนทูตทั้งหลาย ท่านเป็นทั้งศาสนทูตของอัลลอฮฺ และยังเป็นผู้นำ (ทางด้านจิตวิญญาณ) ของมุสลิมทั้งหลาย ทั้งการกระทำและโอวาทของท่านเป็นแบบอย่างที่มุสลิมทุกคนต้องเจริญรอยตาม

เราะฮฺลุล คือบุคคลที่อัลลอฮฺ ﷻ เลือกสรรให้มาทำหน้าที่ “สื่อ” โองการของพระองค์ให้แก่มนุษยชาติมักจะมีผู้แปลว่า เราะฮฺลุล คือ “ผู้สื่อ” หรือ “ศาสนทูต” ตามปกติมักจะเรียกว่า เราะฮฺลุลลอฮฺ หรือ ศาสนทูตแห่งอัลลอฮฺ ในอัลกุรอานมีนามของบรรดาเราะฮฺลุลบันทึกไว้จำนวน 25 ท่าน เช่น มุฮัมมัด พระเยซู (อีซา) โมเสส (มุซา) โซโลมอน (สุลัยมาน) อับราฮัม (อิบรอฮีม) เป็นต้น

อัลกุรอาน หมายถึง คำพูดของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ถูกประทานให้กับท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ซึ่งบันทึกไว้ในคัมภีร์ มีบทหรือสุเราะฮฺทั้งหมด 114 สุเราะฮฺด้วยกัน แบ่งออกเป็น 30 ส่วน เริ่มมีการรวบรวมในเมื่อสมัยของเคาะลีฟะฮฺอับดุลอะซีส หลังจากที่มีการบันทึกอย่าง

กระจัดกระจายในหมู่สะาะหะบะฮฺ ต่อมาในสมัยของเคาะลีฟะฮฺอุมัยยะฮฺ ก็ได้มีการรวบรวมใหม่อีกครั้งอีกครั้งหนึ่งเป็นเล่มเดียว และได้ทำการแพร่กระจาย ขยายไปยังยังดินแดนในส่วนอื่นๆ อีกเช่นกัน เป็นธรรมเนียมธรรมรวมทั้งเป็นหลักคำสอนสูงสุดของมุสลิม เป็นคัมภีร์แห่งพระองค์อัลลอฮฺ ทรงคุ้มครองและรักษาไว้ไม่ให้มีการเปลี่ยนแปลงจนถึงวันสิ้นโลก

หะดีษ หมายถึง สิ่งที่เป็นผล หรือเป็นร่องรอยมาจากท่านนบีผู้มหัศจรรย์ จากคำพูด หรือ การกระทำ หรือการรายงาน หรือคุณลักษณะของจริยธรรม หรือคุณลักษณะของการสรรสร้าง หรือชีวประวัติ ถึงแม้ว่า (สิ่งเหล่านี้) จะเกิดขึ้นก่อนที่ท่านนบี จะถูกแต่งตั้งเป็นเราะฮฺลุส หรือหลังจากที่ท่านถูกแต่งตั้งเป็นเราะฮฺลุสแล้ว หรือในอีกความหมายหนึ่งคือ คำพูด การกระทำ หรือการยอมรับที่มาจากท่านเราะฮฺลุส

สุนนะฮฺ ตามรากศัพท์แปลว่า วิถีทางครรลอง หรือวิถีชีวิต ในทางวิชาการ หมายถึง แบบฉบับหรือแบบอย่างพฤติกรรมของท่านเราะฮฺลุส ครอบคลุมในทุกอิริยาบถของการดำเนินชีวิต ซึ่งมุสลิมถือว่ามีความสำคัญรองลงมาจากอัลกุรอาน เป็นตัวอย่างการดำเนินชีวิต (ตามคัมภีร์อัลกุรอาน) ในภาคปฏิบัติที่มุสลิมพยายามเจริญรอยตามสุนนะฮฺของท่านเราะฮฺลุส ประกอบด้วยโอวาท และการกระทำของท่านตลอดจนสิ่งที่เหล่าสะาะหะบะฮฺของท่านพูดหรือกระทำแล้วท่านให้การยอมรับ

อิญาซ หมายถึง สิ่งมหัศจรรย์ที่เกิดขึ้นกับมนุษย์ ที่ซึ่งเหนือความสามารถของมนุษย์ที่จะล่วงรู้ได้ แต่คำว่า อิญาซ ในที่นี้หมายถึง ความมหัศจรรย์ที่เกิดขึ้นในอัลกุรอานและได้ทำทลายมนุษยชาติในทุกยุคทุกสมัยเพื่อนำมาซึ่งเหมือนกับอัลกุรอานในทุกๆ ด้าน

สุเราะฮฺ โดยทางภาษาหมายถึง แถว หรือที่กั้น ในทางวิชาการ คือ การแบ่งตัวบทอัลกุรอานออกเป็นตอนๆ กล่าวคือ เป็นบทหรือเป็นส่วน โดยแยกจากตัวบทที่อยู่ก่อนหน้าและตามหลังกัน สุเราะฮฺต่างๆในอัลกุรอานมีทั้งสิ้น 114 สุเราะฮฺ มักจะมีผู้แปลเป็นภาษาไทยว่า “บท”

อายะฮฺ หมายถึง สัจญาณ ในทางวิชาการ หมายถึง การแบ่งข้อความอัลกุรอานอย่างสั้นที่สุด กล่าวคือ เป็นวลีหรือประโยค อัลกุรอานเป็นทางนำจากอัลลอฮฺมายังมนุษยชาติ ดังนั้น จึงไม่เป็นการแปลกที่จะพบว่า การแบ่งส่วนที่สั้นที่สุดของอายะฮฺถูกเรียกว่า สัจญาณทางนำ หรือในอีกความหมายหนึ่งคือ ข้อความ หรือกลุ่มคำส่วนหนึ่งจากคัมภีร์อัลกุรอาน มีทั้งที่เป็นข้อความติดต่อกันและไม่ติดต่อกันรวมกลมกลืนอยู่ในสุเราะฮฺของคัมภีร์อัลกุรอาน มักมีผู้แปลเป็นภาษาไทยว่า “โองการ”

เศาะหาบะฮฺ คือ ผู้ที่ถูกขนานนามโดยท่านเราะสูล ﷺ ผู้ที่ศรัทธาในท่านเราะสูล ﷺ และเสียชีวิตในศาสนาอิสลาม เป็นสหายหรือสาวกของท่านเราะสูล ﷺ นักปราชญ์มุสลิมอธิบายว่า บุคคลเหล่านี้ได้แก่ ผู้ที่เข้ารับอิสลามเคยเห็นท่านเราะสูล ﷺ และเคยติดตามท่านแม้จะเป็นช่วงเวลาสั้นๆ ก็ตาม มีผู้บันทึกว่าขณะที่ท่านเราะสูล ﷺ เสียชีวิตมีเศาะหาบะฮฺทั้งสิ้น 144,000 ท่าน จำนวนนี้รวมทั้งบุคคลที่เคยเป็นผู้ติดตามท่านและบุคคลที่เคยเห็นท่านจริงๆ

อาคิเราะฮฺ คือ โลกหน้า หรือโลกแห่งการสอบสวน และการตอบแทนความดีความชั่วของมนุษย์ คือมุสลิมเชื่อว่าเมื่อมนุษย์ตายไปแล้วจะฟื้นคืนชีพขึ้นอีกครั้งหนึ่งในวันแห่งการพิพากษา การฟื้นคืนชีพนี้เป็นไปโดยอำนาจของอัลลอฮฺ ﷻ ไม่ใช่การเวียนว่ายตายเกิด วันอาคิเราะฮฺจะมาถึงเมื่อไหร่ไม่มีใครทราบนอกจากอัลลอฮฺ ﷻ แต่เพียงผู้เดียวเท่านั้น

มุสลิม คือ ผู้นับถือศาสนาอิสลาม ตามรากศัพท์หมายถึงผู้ที่ยอมจำนนต่อพระประสงค์ของอัลลอฮฺ ﷻ โดยสิ้นเชิง

ฮ.ศ. ย่อมาจากคำว่า “ฮิจเราะฮฺศักราช” คำว่า ฮิจเราะฮฺ แปลว่า การอพยพหรือการลี้ภัย มุสลิมเริ่มนับศักราชในปีที่ท่านศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ อพยพจากเมืองมักกะฮฺไปยังเมืองมะดีนะฮฺ การนับปีฮิจเราะฮฺศักราชนั้นเป็นการนับตามจันทรคติ ปัจจุบันตรงกับปี ฮ.ศ. 1434 (พ.ศ. 2556)